

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2006/07:9

Stenografiska
uppteckningar
2006/07:9

Fredagen den 1 december

1 § Uppdaterat konvergensprogram för Sverige

Finansminister Anders Borg

Information

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Finansministern med medarbetare är hjärtligt välkomna hit. Det är trevligt att se er här! Vi ska få en föredragning om konvergensprogrammet. Varsågod, finansministern!

Anf. 2 Finansminister ANDERS BORG (m):

Min statssekreterare Per Jansson, som har en mycket lång erfarenhet av ekonomisk-politiska bedömningar från både KU och Riksbanken, föredrar programmet. Sedan kommer vi gemensamt att svara på frågor. Då kommer jag att svara på de frågor som är av mer politisk karaktär och Per svarar på de frågor som handlar om programmet, långsiktiga beräkningar och sådant. Jag lämnar över ordet till Per Jansson.

Anf. 3 Statssekreterare PER JANSSON:

Ni ska ha fått ett overheadmaterial som vi kan bläddra igenom, och så kan jag berätta lite om uppdateringen av programmet.

Jag tänkte börja med att kort säga någonting om tidsplanen för det här arbetet. Ett regeringsbeslut ska fattas den 7 december och samma dag ska rapporten överlämnas till kommissionen och rådet. Strax före jul kommer sedan kommissionen med sin bedömning och ett förslag på utlåtande från rådet. Efter trettondagen kommer en behandling i EFK, gruppen under Ekofin, att ske. Utlåtandet från Ekofin kommer sedan i slutet av januari. Ungefär så ser tidsplanen ut.

På den första sidan ges en bakgrund. Jag tänkte bara säga några ord om den då det mesta väl är känt, men det kanske kan vara bra i alla fall.

Det här är inom ramen för övervakning av de offentliga finanserna, vilken sker på EU-nivå. I bakgrunden finns referensvärdet om ett underskott som inte får vara större än 3 %. Det är lite skillnad om man är i med valutaunionen eller står utanför. Den avgörande skillnaden består i att länder som är med i unionen kan råka ut för sanktioner, medan länder som står utanför unionen bara får uppmaningar att korrigera problemen. Det är den väsentliga skillnaden. Det kallas konvergensprogram för länder utanför unionen och stabilitetsprogram för länder som är med i valutaunionen.

Inom ramen för arbetet finns ett medelfristigt mål för budgeten. Det är ett intervall som går från ett underskott på -1 % i termer av bnp till nära balans eller överskott, som man kallar det. År 2005 gjordes en reform, tidigare var det nära balans och överskott som gällde. Tanken med detta medelfristiga mål är att det ska vara ett sätt att försäkra sig om att inte hamna i 3-procentsproblemet, alltså, det är något slags transitionsmål för att man inte ska råka ut för detta 3-procentiga underskott. I vårt fall utgörs det medelfristiga målet av det 2-procentiga överskottet över konjunkturykeln, vilket är klart mer ambitiöst än det mer allmänt formulerade som man jobbar med.

Låt mig kort beskriva vad uppdateringen innehåller. Det är en förhållandevis omfattande rapport med nio olika avsnitt och ett antal appendix med fördjupningar. Dispositionen i det utdelade materialet följer inte precis rapporten kronologiskt, men jag har försökt att tematiskt ta fram det som är viktigt. Det finns en diskussion om våra mål och ramverk, alltså budgetmålet, utgiftstaken, krav på kommuner och landsting och så vidare. Det finns förstås en diskussion om finanspolitikens inriktning, närmare bestämt om det som har hänt sedan förra årets uppdatering och om konsekvenser av budgetpropositionen. Det finns ett antal delar som handlar om ekonomiska analyser. Det är prognoser och kalkyler fram till 2009 med ett antal alternativa scenarier – vad händer om det går bättre eller sämre än i grundkalkylerna? Det finns ett antal mått på hållbarheten i de offentliga finanserna. Det är en central del i denna rapport, kanske den mest centrala. Det görs jämförelser med fjolåret och det finns ett särskilt avsnitt som fokuserar på effekter av demografin, där man gör längre scenarier fram till 2050.

I min redogörelse för resten av rapporten siktar jag in mig bara på aspekten med hållbarhet i offentliga finanser. Det kan vara en poäng att komma ihåg hur det har sett ut för Sverige sedan 1995. Vänder ni sida kan ni se en bild på offentligt finansierat sparande. Sverige är i de här sammanhangen ett land som kommer ut väl. Även om det kvarstår problem i svensk ekonomi klarar sig Sverige på den statsfinansiella sidan väldigt bra jämfört med många andra länder inom EU. Ni ser här att euroområdet i princip har haft ett konstant underskott sedan 1995 – något år har varit i balans men i övrigt har man haft underskott. Bilden är rätt annorlunda för Sverige.

På nästa sida ser man de direkta konsekvenserna i termer av skulduveckling. Sverige har haft en minskande skuld i storleksordningen 20 % medan euroområdet i princip har legat stilla. Det är alltså ganska lätt för oss att presentera de här sakerna på EU-nivå. En del av detta är naturligtvis effekter från budgetpropositionen, som vi uppdaterar programmet för.

Jag tänkte lite kort säga något om regeringens politik. Vi har ett brett program som går både på utbudssidan och på efterfrågesidan i ekonomin. Tanken är att man ska skapa varaktigt högre sysselsättning utan att inflationen tar fart och med bibehållen ordning och reda i offentliga finanser. Så skulle jag vilja sammanfatta det.

När det gäller åtgärderna för sysselsättning är fokus i första hand på att öka antalet personer i arbete. Man går på den så kallade extensiva marginalen, det vill säga att folk som inte har ett arbete ska få ett arbete, snarare än på den intensiva, som handlar om att öka arbetsutbudet för dem som redan har ett jobb.

Vad innebär då åtgärderna i budgetpropositionen? Jämfört med vårpropositionen innebär de en försvagning av den offentliga sektorns finanser med 6 miljarder kronor, det vill säga 0,2 % av bnp. För hela 2007 jämfört med 2006 rör det sig om 19 miljarder, det vill säga 0,6 % av bnp. Det är alltså en väldigt mild underfinansiering av budgeten som det rör sig om.

Sista sidan rör slutsatser om hållbarheten. Man kan notera att makrobilden denna gång är betydligt bättre än förra gången. Vi har mycket starkare tillväxt – i genomsnitt över en halv procentenhet starkare tillväxt – vilket också får effekter på sysselsättning, arbetslöshet och så vidare. Detta är en viktig aspekt som förbättrar det finansiella sparandet. Det finns också en del engångseffekter från kapital- och bolagsskatter 2005 och 2006 som påverkar bilden. Det rör sig i snitt om en tiondel på sparandet, så det är ändå små effekter i snitt.

Vi har alltså ett genomsnitt på 2,7 % av bnp för faktiskt offentligt sparande under perioden. Man brukar använda ett konjunkturrensat mått, där man lyfter bort de tillfälliga förbättringar som kommer av konjunkturen, och även med detta mått är snittet 2,7 % under perioden.

Bland de alternativa scenarierna är det kanske intressantaste scenariot det där man tänker sig att det går sämre, att det dröjer innan regeringens politik får effekter och att arbetsmarknaden fungerar sämre. Även i det scenariot är hållbarheten klart bra – 2 ½ % i snitt i kalkylerna.

Anf. 4 Finansminister ANDERS BORG (m):

Vi är beredda att svara på frågor och göra eventuella klargöranden.

Anf. 5 ORDFÖRANDEN:

Tack för en initierad föredragning.

Anf. 6 SONIA KARLSSON (s):

Herr ordförande! Tack, Per Jansson, för genomgången. Statssekreteraren var också hos oss i finansutskottet och gav oss en bra genomgång. Jag skrev upp ett citat från det besöket. Per Jansson sade att Sveriges ekonomi är exceptionellt bra och att vi inte kommer att ha några problem när man i EU bedömer vårt konvergensprogram. Det är ungefär samma sak som han sade här i dag. Det skiljer sig från vad finansminister Anders Borg sade i kammaren i går. Ni får väl läsa i protokollet, så får ni se.

Jag hade en fråga i finansutskottet, och den fick jag inget svar på där. Därför ställer jag den igen. Det är möjligt att det är en politisk fråga så att det är Anders Borg som ska ta den. På s. 15 i programmet under Investeringar handlar det om efterfrågan på bostäder. Jag saknar en beskrivning av varför regeringen bedömer att bostadsinvesteringarna kommer att bromsa in trots en stark efterfrågan och en god lönsamhet. Att hänvisa till att det beror på ett högre ränte- och kostnadsläge är inte hela sanningen. Det som påverkar mest är ju regeringens förslag om att avveckla räntebidragen från och med 2007. Jag anser att detta bör framgå av konvergensprogrammet, eftersom det ska avspegla vad som står i budgetpropositionen. Jag tycker inte att det är fullödigt.

Anf. 7 Finansminister ANDERS BORG (m):

När jag presenterade budgeten i kammaren noterade jag att om vi ska sammanfatta Göran Perssons regeringsperiod kan vi – även om vi också kan ha en del andra synpunkter på den – definitivt konstatera att han har gjort en betydande insats för att sanera de offentliga finanserna. Det säger jag gärna igen. Den förutvarande regeringen har lämnat efter sig offentliga finanser som är i mycket gott skick. Det är ingen hemlighet att jag tycker att det är bra.

Det jag i går kommenterade i kammaren gällde frågan huruvida det socialdemokratiska valmanifestet var finansierat inom ramen för det budgetarbete som man hade gjort. Så var inte fallet. Det var skälet till att vi nu inte kunde höja studiemedlen. Men den debatten tycker jag att vi kan ta med anledning av budgetpolitiken.

Ska man se på svensk finanspolitik ur ett konvergens- och EU-perspektiv vill jag nog vidhålla min uppfattning att vi har mycket starka offentliga finanser. Per Janssons beskrivning är helt riktig.

När det gäller bostadsinvesteringarna är vi i ett läge där omkring 66 % av byggföretagen i KI:s barometer uppger att de har svårt att hitta personal. Om jag inte minns fel var det en finanschef på NCC som uttalade sig i tidningen i dag och sade att den största svårigheten för dem var att över huvud taget hitta kvalificerad personal. Om man i ett sådant läge säger att det skulle vara problematiskt att dra ned på bostadssubventionerna känns inte särskilt övertygande.

Vi gör inte våra prognoser för bostadsinvesteringar utifrån politiska överväganden, utan de görs på ekonomiska avdelningen utifrån traditionella modeller för hur man gör prognoser för bostadsinvesteringar. I sådana modeller är värdestegring, hushållens efterfrågan och ränteläget viktiga faktorer. Förändringen av bostadsfinansieringen kan möjligen också ha viss effekt på delar av bostadsbyggandet, men det har inte varit drivande i prognosen, som jag har uppfattat det. Därför tycker jag att det skulle vara märkligt att föra in en sådan synpunkt i konvergensprogrammet.

Anf. 8 SONIA KARLSSON (s):

Märkligt eller ej, men det ingår i regeringens budgetproposition att man tar bort räntebidragen. Det är klart att det får en följdverkan. Till finansutskottet har vi bland annat fått en skrivelse från Uppsala kommun, där ett moderat kommunalråd visar på att det i Uppsala är 1 500 bostäder som inte kommer att byggas av just detta skäl. Det är bara en kommun.

Det som står i konvergensprogrammet stämmer inte. Om det ska stämma med budgetpropositionen borde man föra in de förändringar som regeringen har gjort.

Apropå detta med att regeringen inte kunde höja studiemedlen: Om ni inte hade sänkt skatterna med 35–40 miljarder hade det säkert gått.

Anf. 9 Finansminister ANDERS BORG (m):

Vi har ju haft en budgetdebatt, så jag tänkte nog avstå från ytterligare synpunkter i det ärendet.

Anf. 10 LENA OLSSON (v):

Jag kan kommentera det här med att säga att alliansregeringen får ta över en väldigt bra och stabil och ekonomi, och det är mycket tack vare den gamla majoriteten.

Jag vill bara för Vänsterpartiets del säga att när det gäller arbetslöshetsbekämpning, det som Sonia Karlsson tar upp, och den ekonomiska politiken framöver delar vi inte alls er uppfattning.

Anf. 11 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag hade möjligtvis varit lite förvånad om jag hade fått ett starkt stöd från Vänsterpartiet.

Det är ju inte för att sanera Socialdemokraternas, Vänsterpartiets och Miljöpartiets budget vi har fått regeringsmajoriteten, utan det är för att sanera den massarbetslöshetsskuld man har lämnat efter sig. Men jag tänkte inte föra en kammardebatt om budgetpolitiken i dag utan mer att vi skulle ha möjlighet att presentera konvergensprogrammet för EU-nämnden. Jag tror också att det ligger en fördel i att vi, även om vi är oeniga i budgetdiskussionerna, åtminstone i detta forum kan ha en dialog kring sådant som vi ofta har en gemensam nationell hållning kring.

Anf. 12 CATHERINE PERSSON (s):

Det hör bara delvis hemma här, men det är intressant med tanke på att det är diskussioner som kanske ska föras i EU-sammanhang om de ekonomiska förutsättningarna: Vad finns det för definitioner på massarbetslöshet? Har vi samma uppfattning inom EU i de frågorna, eller är det särskilt den svenska regeringens uppfattning just nu? Vi hör det här ordet ganska ofta. Det hade varit skojigt att få det jämfört med andra länder, hur ni tänker då.

Anf. 13 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag utvecklar gärna den synpunkten. Tittar man tillbaka i Sverige ser man att det länge var så att vi hade en arbetslöshet som varierade kring 2–3 % utan att det skapade någon mer allvarlig inflationsrisk. Vi hade en sysselsättningsgrad som, även om man tittade på sjukfrånvaron, låg väl över 80 %. Att vi i dag har en sjukfrånvaro och annan frånvaro som gör att vi har ett justerat sysselsättningstal som ligger 10 % lägre än det offentliga. Massarbetslöshet är ju en situation som råder i hela Europa. Det är inte så att Sverige har ett unikt svårt problem med utanförskap, utan praktiskt taget alla europeiska länder har ett utanförskap på mellan 20 och 25–26 % av befolkningen i arbetsför ålder. Det är, enligt min uppfattning, Europas viktigaste utmaning för de kommande åren.

Sverige har ett massarbetslöshetsproblem. Hela Europa har ett massarbetslöshetsproblem. Vi måste tillsammans, som de mer dynamiska ekonomierna i världen, pressa tillbaka arbetslöshet och se till att människor kommer i jobb. Det har förvärrats i Sverige – det är kanske tre fyra gånger så stort som det var i början av 70-talet. Det är naturligtvis inte acceptabelt, utan vi måste pressa tillbaka arbetslösheten.

2006/07:9

1 december

Anf. 14 CATHERINE PERSSON (s):

Min fråga var snarare hur ni bedömde definitionen i förhållande till länderna i Europa i övrigt, men okej – massarbetslösheten finns i övriga Europa också.

Jag vill bara säga att vi faktiskt har låg inflation. Men vi ska inte ha den ekonomiska debatten här i dag.

Anf. 15 CARINA OHLSSON (s):

Jag har en fråga på overheadmaterialet, och det är när man skriver om strategier för regeringens ekonomiska politik där det står: mer lönsamt att arbeta. Så kan man i och för sig skriva, men vad är det "mer lönsamt" än? Jag tycker att man behöver ha någonting att jämföra det svenska med. Är det mer lönsamt än att vara arbetslös? Jag vill ha ett förtydligande där.

Anf. 16 KARIN PILSÄTER (fp):

Det är roligt att diskutera ekonomisk politik i största allmänhet, men vi ska ju lämna in själva konvergensprogrammet. Det är ett led i den allmänna samordningsprocessen i den ekonomiska politiken. Men det är också en avrapportering angående tredje steget i valutasamarbetet. Jag tror att du tidigare sade att ni förväntar er att det här kommer att få en positiv bedömning.

Vad är er bedömning eller gissning att Ekofinrådet kommer att säga angående de här formfrågorna? Vad kommer de att säga om valutakursen, kronkursen, volatiliteten? Kommer vi att bli godkända för tredje steget, eller kommer vi att bli underkända?

Anf. 17 Finansminister ANDERS BORG (m):

Carina Ohlssons fråga besvaras väl enklast med att det ska bli mer lönsamt att arbeta än i dag och än att inte arbeta. Det är båda de dimensionerna. Det ska bli mer lönsamt att arbeta. Det kunde man möjligtvis ha varit lite tydligare med, men det gäller att vara förhållandevis kort i sådant här material. Vi har en budgetpresentation som är längre.

Karin Pilsäters frågeställningar är naturligtvis viktiga. Låt mig börja med att säga att det ännu inte är klart att vi över huvud taget kommer att få några länderkommentarer eller länderrekommendationer kring vårt program. Vi har sagt att som ett led i att vi anser att öppenhet och tydlighet är centralt har vi bett kommissionen och rådet att alla länder ska få det. Men det finns länder som anser att man inte ska ha sådana. Den tidigare regeringen var av uppfattningen att man skulle försöka undvika att få kommentarer från EU eller andra internationella organisationer. Vi delar inte den hållningen, utan vi tycker att det är viktigt att man får den här typen av rekommendationer. Förmodligen kommer vi att förlora på den här punkten, och man enas om att inte ge rekommendationer till varandra.

När det gäller formfrågan skulle jag tro att vi landar på att de fortfarande säger att vi inte uppfyller villkoren. Det tycker inte jag är något problem. Vi har haft en folkomröstning, och det resultatet står sig. Frågan är inte aktuell inom överskådlig tid. Jag ser det som närmast en självklarhet att de, inte minst för att undvika problemet, ska ha ett myck-

et väl fungerande och välskött land som inte uppfyller kraven och som är ett land som ändå inte vill bli medlem i den här valutaunionen.

2006/07:9
1 december

Anf. 18 ORDFÖRANDEN:

Hade finansministern bara en kort kommentar till EU-budgeten? Vi ska inte ha någon diskussion om det här med var man landar.

Anf. 19 Finansminister ANDERS BORG (m):

Det var så att Coreper slutförhandlade EU-budgeten, och det sociala rådet tog beslut om det. Det är Cristina Husmark Pehrssons och Maria Larssons råd. Uppgåelsen som då låg inom förhandlingsmandatet från Ekofinrådet gav en betalningsnivå på 115 miljarder euro. Det motsvarar 0,99 % av EU:s samlade bni. Vi återkommer gärna med information om det här både i skriftlig form och vid nästa sammanträde.

Anf. 20 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för en engagerande och trevlig dragning.

2 § Rättsliga och inrikes frågor
Försvarsminister Mikael Odenberg
Justitieminister Beatrice Ask
Statsrådet Tobias Billström
Återrapport från ministerrådsmöte den 5 och 6 oktober 2006
Information och samråd inför ministerrådsmöte den 4 och 5 december 2006

Anf. 21 ORDFÖRANDEN:

Försvarsministern med medarbetare är välkomna. Nu gäller det punkt nr 15 på dagordningen.

Anf. 22 Försvarsminister MIKAEL ODENBERG (m):

Herr ordförande! RIF-rådet har en punkt på sin agenda i en annan konstellation än den sedvanliga, alltså inrikesministerkonstellationen, och då är det så att de frågorna hos oss och i några andra medlemsländer, som Danmark, ligger på Försvarsdepartementet.

Jag har med mig statssekreterare H.G. Wessberg och ämnessakkunnige Lennart Johansson, som arbetar med de här frågorna på departementets civila enhet. Det är statssekreterare Wessberg som kommer att åka ned till RIF-rådet.

Den här frågan var uppe i EU-nämnden under expeditionsministärens sista dagar.

Ärendet som det handlar om är ett förslag till en förordning för ett instrument för snabbinsatser och förberedelser inför större olyckor. Det är alltså ett finansiellt instrument för området *civil protection*. Bakgrunden är att i april förra året kom kommissionen med ett förslag till en förordning för att inrätta ett sådant här finansiellt instrument, och det skulle då användas för finansiering av snabbinsatser vid stora olyckor, katastrofer och terroristangrepp.

Själva innebörden i detta är att man gemenskapsvägen skulle kunna finansiera materiel och transporter när man inom eller utom unionen ska använda den gemenskapsmekanism som finns för räddningstjänst, en mekanism som beslutades 2001 och trädde i kraft i början av 2002. Förslaget innebär att det ska vara möjligt att finansiera materiel och transporter när den här gemenskapsmekanismen används för de här insatserna. Sedan har det pågått förhandlingar som fortfarande inte är lösta.

Som redovisades för EU-nämnden i början av oktober har vi tillsammans med >>> **Hemlig enligt 2 kap. 1 § sekretesslagen** <<<satt oss på tvären. Vi anser nämligen inte att en gemensam finansiering är motiverad. Andra länder, bland annat >>> **Hemlig enligt 2 kap. 1 § sekretesslagen** <<<driver på och vill att när man gör sådana här insatser ska EU gå in och finansiera både transporter och materiel.

Skälet till vår skepsis mot detta bottnar i flera saker. Det bottnar i att vi inte tror att det är lyckat att etablera ännu en kostnadsdrivande gemenskapsfinansiering, som i realiteten innebär en uppmuntran till länder att förlita sig på kostnadsfria insatser från unionen snarare än på att bygga upp egen katastrofberedskap. Det är också så att den rättsliga grunden för det här är ganska bräcklig. Det är artikel 308, som ju mer är en slaskparagraf för den inre marknaden.

För överenskommelse om det här krävs det enhällighet i rådet.

Vi anser också att det finns en påtaglig risk för att den finansiering som kommissionen och ordförandeskapet i ett kompromissförslag har lagt fram kommer att leda till att kommissionen senare kommer att kräva ytterligare tillskott till EU:s budget. Att så sannolikt blir fallet har kommissionen också under hand bekräftat.

Vår strävan är nu att hålla samman den här oppositionsgruppen med >>> **Hemlig enligt 2 kap. 1 § sekretesslagen** <<<

Vår position är att vi inte vill ha någon som helst gemenskapsfinansiering av materiel när man gör sådana här katastrofinsatser och att vi kan acceptera en gemensam finansiering av transporter men med återbetalning. Det finns ett undantag där man kan ha gemenskapsfinansiering upp till en viss gräns, när det är fråga om väldigt stora katastrofer, men i princip alltså återbetalning. Om det gäller transporter utom unionen – vi pratar nu i realiteten om flygtransporter – menar vi att det alltid ska vara fråga om full återbetalning.

Vi vet att >>> **Hemlig enligt 2 kap. 1 § sekretesslagen** <<<kommer att fortsätta att driva den här linjen, och vi avser att backa upp den hållningen. Vi begär EU-nämndens stöd för den positionen.

Anf. 23 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m):

Ordförande! Jag har en möjligtvis förklarande fråga till försvarsmistern. Det jag tänker på omedelbart här är tsunamikatastrofen. Om den här regeln skulle vara tillämplig hade det inneburit att det hade funnits en europeiskt ägd flygplansflotta. Så hade det varit om förslaget hade utformats i enlighet med ursprungsförslaget. Då hade det funnits en flygplansflotta som hade kunnat sättas in, och EU skulle ha betalat alltihop.

Anf. 24 Försvarsminister MIKAEL ODENBERG (m):

Svaret är nej. Det här ligger helt vid sidan av det här ärendet. Visst har det funnits de som har velat bygga upp någon sorts jätte-EU-beredskap där det sitter räddnings- och röjningsstyrkor och väntar på någon flygplats inom unionen. Men det där har aldrig ansetts vara en framkomlig väg.

Det här handlar nu uteslutande om finansiering och i vilken utsträckning man ska ha en gemenskapsfinansiering när det händer någonting som gör att medlemsländerna inom eller utom unionen rycker ut. Det kan handla om allt från skogsbränder i Spanien till tsunamikatastrof i Asien. Ingångarna i detta är väldigt olika.

Den konstellation som vi nu har och som också har sympati från en del andra länder, till exempel >>> **Hemlig enligt 2 kap. 1 § sekretesslagen** <<<representeras i hög grad av länder med en biståndstradition. De har en vana av att faktiskt ge sig ut när det händer saker och att ge stöd vid jordbävningkatastrofer och andra katastrofer.

Sedan finns det andra länder som har den ingången i detta att de säger: Vi är inte intresserade av det här. Vi är intresserade av att bygga upp en kapacitet för att hantera våra egna katastrofer – *period*. Det finns länder i unionen, särskilt i den södra delen, som dessutom har egen erfarenhet av detta. Sedan finns det ytterligare en grupp länder som gärna ser en möjlighet att "cash" in EU-pengar. Ovanför allt detta svävar kommissionen som gärna vill ha en budgetpost till att förfoga över.

Anf. 25 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i ärendet. Vi önskar försvarsministern och medhjälpare en trevlig helg.

Anf. 26 Försvarsminister MIKAEL ODENBERG (m):

Jag önskar EU-nämnden detsamma, och jag ber särskilt att få tacka för flexibiliteten som gjorde det möjligt för oss att komma in med detta enda och lite udda ärende.

Anf. 27 ORDFÖRANDEN:

Då får vi hälsa statsrådet Billström med medhjälpare välkomna hit, framför allt som det är statsrådets första möte med EU-nämnden. Jag vet inte om statsrådet har några A-punkter, hur var det med det? Eller är de på justitieministern allihop?

Anf. 28 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Så ser det ut, ja.

Anf. 29 ORDFÖRANDEN:

Ja, okej. Då ska vi gå igenom genomförande av uppföljning av Hampton Court och den övergripande strategin för migration, ärende nummer 11 på vår lista. Jag överlämnar ordet till statsrådet.

Anf. 30 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Tack så mycket för det, herr ordförande! Det är trevligt att vara här och möta EU-nämnden för första gången i den här befattningen. Jag ska börja med återrapporteringen från RIF-rådet den 5–6 oktober.

Anf. 31 ORDFÖRANDEN:

Alldeles utmärkt. Varsågod.

Anf. 32 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Det är någonting som inträffade under förra regeringen, men vi har rapportplikt tillbaka till EU-nämnden likafullt. Vid tidpunkten för rådsmötet i oktober återstod bara två frågor på vår del, den svenska delen av dagordningen. Kommissionen återgav kortfattat innehållet i den andra rapporten om de senaste åtgärderna som vidtogs till följd av den modifierade så kallade reciprocitets-ömsesidighets-mekanismen. Viseringsreciprocitet innebär att alla EU-medborgare ska åtnjuta viseringsfrihet till alla länder vars medborgare i sin tur kan resa till Schengenområdet utan krav på visering. Regelverket inom EU har förändrats så tillvida att medlemsstaterna nu ska notifiera länder som inte tillämpar reciprocitet, varefter det är kommissionens uppgift att påtala detta och inleda förhandlingar med landet i fråga i syfte att åstadkomma full reciprocitet.

Nästa fråga gällde möjligheten att inleda förhandlingar om viseringslättnader och återtagandeavtal med Moldavien. Inledandet av förhandlingar med EU sker då ett land bedöms uppfylla kriterierna i den gemensamma ansats för viseringsförenklingar som antogs 2005. Kriterierna gäller dels reformer på RIF-området, dels att viljan att inleda förhandlingar om återtagandeavtal måste finnas. Kommissionen lämnade en

rapport om hur det förberedande arbetet fortskridit. Som några av er kanske minns finns ett beslut – som Sverige röstade emot – från tidigare i år om att höja Schengenviseringsavgiften från 35 till 60 euro från och med den 1 januari 2007. De länder som innan dess inlett förhandlingar med EU om viseringsförenklingsavtal undantas denna höjning. Majoriteten av medlemsstaterna ställer sig positiva till vidare diskussioner i Coreper med målsättningen att få fram ett färdigt mandat för beslut om förhandlingsstart före årsskiftet. Därmed kan vi röra oss in på det som ordföranden tog upp inledningsvis, det vill säga kommissionens meddelande.

Anf. 33 ORDFÖRANDEN:

Det kanske finns någon fråga på återrapporteringen. Är det någon fråga på återrapporteringen? Nej.

Anf. 34 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Herr ordförande! Vi har kommissionens meddelande om genomförande av en global ansats till migration. Det europeiska rådet antog i december 2005 ett handlingsprogram om global ansats till migration, prioriterade åtgärder med fokus på Afrika. Handlingsprogrammet innehåller en lista med åtgärder inom områden som olaglig och laglig migration, migration och utveckling samt insatser för att förstärka kontrollen vid EU:s södra sjögräns.

Kommissionen gavs samtidigt i uppdrag att före utgången av 2006 informera rådet om genomförandet av handlingsprogrammet. Kommissionen kommer att via RIF-rådet presentera ett meddelande i vilket man redovisar vilka åtgärder som har vidtagits hittills. Vi har ännu inte sett meddelandet, men vi förväntar oss en relativt detaljerad redogörelse för såväl igångsatta och genomförda tekniska insatser som insatser för att stärka den politiska dialogen på migrationsområdet mellan EU och Afrika. Meddelandet förväntas även innehålla förslag som syftar till att göra EU:s ansats mer heltäckande, vad gäller både politikområden och geografisk täckning.

Vi anser från svensk sida att det är viktigt med en bred ansats i migrationshanteringen och att det är väsentligt med samstämmighet mellan olika politikområden.

Jag ska också göra ett förtydligande. Det som vi nu pratar om, den här globala ansatsen för migration, eller till migration för att vara mer exakt, är det som tidigare benämndes Hampton Court. Här har man valt att förändra benämningen – bara så att vi är helt klara på vad vi pratar om.

Anf. 35 CATHERINE PERSSON (s):

Vi förde en diskussion i går på socialförsäkringsutskottet då statssekreteraren var där. Statsrådet Billström har ju också varit ute i någon form av diskussion och anført att det kanske kunde vara möjligt att Sverige inte endast skulle göra humanitära insatser i arbetet. Jag tror att han bland annat har sagt att det också kunde vara aktuellt med polisiära insatser.

I går fick vi beskedet att statssekreteraren inte visste. Då är naturligtvis frågan om ifall Billström fortfarande har den uppfattningen eller om regeringen inte har någon uppfattning i frågan än.

Vi frågade också om regeringen har för avsikt att återkomma till EU-nämnden eller till riksdagen i stort. Då var beskedet att inte heller det var säkert. Statssekreteraren sade också att om frågan kom så skulle man ta ställning till eventuella insatser, till exempel av polisiär karaktär.

Nu är frågan: Har regeringen någon uppfattning eller var det bara en tanke ifrån Billström? Kommer man i så fall att driva frågan i samband med diskussionen, om den ska tas upp på mötet?

Jag skulle också vilja fråga om Sverige, alltså regeringen, har några tankar om vad som skulle kunna vara andra gränskontrollinsatser från Sveriges sida. Vad tänker ni på när ni säger positiva effekter av migration? Det är ju något av paradord i texterna här.

Anf. 36 LENA OLSSON (v):

Jag har samma fråga som Catherine. Det har varit en radiointervju om de polisiära insatserna, och det har till och med talats om styrkor. Vi skulle vilja ha reda på vilka styrkor det är som menas.

När det gäller olaglig migration sätts det in massiva åtgärder för just detta. Hur ska man göra för att göra rätt, helt enkelt?

Anf. 37 HILLEVI ENGSTRÖM (m):

Jag har en fråga som gäller den svenska ståndpunkten. Det står att Sverige gärna ser att handlingsprogrammets geografiska fokus breddas.

Är det någonting som Sverige kommer att föra fram, och i så fall österut? Eller vad ingår i det?

Anf. 38 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Ordförande! Om vi börjar med frågan från Catherine Persson kan jag säga att jag så sent som i går kväll i en interpellationsdebatt med Bodil Ceballos klargjorde regeringens ståndpunkt på området.

Sverige är medlem i den europeiska unionen; det är ett faktum. Inom ramen för den europeiska unionen finns det en organisation som heter Frontex. Vi har förpliktelser inom ramen för Frontex. Bland annat gäller det att komma andra medlemsländer till hjälp till exempel i den här typen av besvärliga situationer som Kanarieöarna utgör. Frågan är bara på vilket sätt man ska göra det och vad som är lämpliga åtgärder.

Nu har vi sagt från regeringens sida att vi avvaktar en ny framställning från den spanska regeringen på den här punkten. Först då kommer vi att ta ställning till detta. Jag har i de medieuttalanden som jag har gjort preciserat vad som skulle kunna vara en variant, det vill säga att vi till exempel ställer upp med den typ av utbildad personal som vi har tillgång till och som skulle kunna biträda den spanska regeringen.

Men jag vill också gärna poängtera att större delen av det här ansvaret inte är mitt. Det åvilar justitieminister Beatrice Ask, för det är hon som har ansvaret för till exempel den typen av polisiära frågor. Jag tror att också Catherine Persson är medveten om det. Därmed har jag också svarat på frågan från Lena Olsson från Vänsterpartiet.

När det gäller den fråga som Hillevi Engström var inne på är det helt riktigt; detta syftar på vad som kan bli aktuellt österut när det handlar om att till exempel vidga ansatsen för det globala perspektivet.

Anf. 39 CATHERINE PERSSON (s):

Just mot bakgrunden av det som Billström själv säger – att ansvaret inte är hans – uppfattar jag det som att regeringens ståndpunkt skulle vara att den tar ställning om frågan kommer upp. Men ansvaret är alltså inte ditt. Kan vi förvänta oss ett annat svar av statsrådet från Justitiedepartementet? Är detta en regeringsuppfattning? Det är den ena frågan.

Jag skulle också vilja bredda en annan fråga ytterligare med tanke på den diskussion som regeringen för för övrigt och som också hänger samman med migration. Det gäller en ökad arbetskraftsinvandring och en arbetskraftsinvandring på ett annat sätt än vad vi har i dag. Hur ser ni på det? Vilka möjligheter, utmaningar och problem ser ni med den arbetskraftsinvandringspolitik som ni önskar föra i förhållande till hur ni bedriver migrationsfrågorna?

Anf. 40 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Ordförande! Vad statsrådet Ask kommer att svara får stå för henne. Så är det alltid; enskilda statsråd svarar för sina uppfattningar.

Jag har försökt peka på det faktum att de frågor som har framställts om polisiära insatser helt och hållet åvilar justitieministern, precis som fallet var under den förra regeringens tid. Då delades frågan mellan statsråden Thomas Bodström och Barbro Holmberg.

Vad gäller Frontex och dess insatser är det ett ansvar som delvis åvilar mig. När det gäller arbetskraftsinvandringen känner Catherine Persson säkert till att det nu har avlämnats ett slutbetänkande från Kommittén för arbetskraftsinvandring. Det gjordes till statsrådet Sven Otto Littorin den 18 oktober i år. Det betänkandet ska nu ut på remiss och slutbehandlas. När de papperen ligger på bordet är det läge för regeringen att komma tillbaka till riksdagen med en uppfattning om hur propositionsarbetet och lagstiftningsarbetet ska se ut.

Men vi har valt från regeringens sida att lägga till ett nytt mål inom ramen för utgiftsområde 8. Det nya målet formuleras i dag så att vi ska ha flera och ökade möjligheter till arbetskraftsinvandring. Det är ett mål som regeringen prioriterar mycket högt på migrationsområdet. Vi har sett att det har saknats en komponent på migrationspolitikens område som skulle kunna göra det enklare för människor att komma till vårt land och arbeta och skapa sig ett liv här.

Vi har haft en för snäv uppfattning under tidigare år på den här punkten. Det har varit för mycket asylpolitik och för lite migrationspolitik i ett bredare perspektiv, och det avser vi nu att komplettera. Därmed tror jag också att jag har svarat på Catherine Perssons fråga.

Anf. 41 ORDFÖRANDEN:

Jag vill påminna nämndens ledamöter om att vi ska hålla oss till de saker som just rör det här ärendet, som ska upp i Bryssel och ligger inom vårt ansvarsområde, så att säga, och inte hamna i en allmänpolitisk debatt om det här.

Anf. 42 LENA OLSSON (v):

Jag får väl hoppas att jag inte hamnar i någon allmänpolitisk debatt. Men det gäller de här polisiära åtagandena eller insatserna, som ska göras

och som Beatrice Ask är ansvarig för. Du nämner också i en radiointervju insatser med styrkor. Vilka styrkor är det som du åsyftar?

Anf. 43 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Herr ordförande! Det är ganska enkelt. Om man väljer att skicka ned en mängd personal till ett visst område för att till exempel bistå svenska myndigheter är det naturligtvis styrkor på samma sätt som när Migrationsverket här i Sverige arbetar med insatsstyrkor som åker runt och hjälper deras enheter.

Jag tror att det snarare är så att Vänsterpartiet har en viss tendens att tolka in andra saker i begreppet styrkor, till exempel att det skulle röra sig om militära styrkor. Då ska jag vara fullständigt klar här vid bordet och tala om att det aldrig någonsin har varit tal om det. Vi skulle aldrig drömma om att använda den typen av insatsstyrkor därför att de skulle vara sällsynt dåligt lämpade för att göra det jobb som det faktiskt handlar om nere på Kanarieöarna och också därför att det faktiskt inte riktigt är den typ av personal som vi tror är bäst, över huvud taget.

Där tror jag också att vi har klarat ut den frågan en gång för alla. Det är inte tal om militära styrkor.

Anf. 44 ORDFÖRANDEN:

Vi får tacka för den utförliga informationen under denna punkt. Kan vi då gå till nästa punkt, nr 14 i vår agenda, som handlar om fastställande av förteckning över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering och så vidare?

Anf. 45 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Herr ordförande! Inom EU har det under det senaste året pågått ett omfattande harmoniseringsarbete när det gäller att fastställa vilka länders medborgare som ska vara belagda med respektive undantagna från viseringskrav. Genom rådets förordning (EG) nr 539/2001, viseringsförordningen, och dess bilagor har det fastställts en förteckning över vilka länders medborgare som ska ha visering vid passerandet av EU:s yttre gränser och vilka som är befriade från kravet.

Kommissionen har nu presenterat ett förslag om ändring i viseringsförordningen och dess bilagor. Ändringarna handlar bland annat om att förordningen ska uppfylla kriterier som gäller olaglig invandring, allmän ordning och säkerhet. Kommissionens förslag innebär bland annat att viseringsplikt införs för bolivianska medborgare, att viseringsfrihet införs för medborgare i Antigua och Barbuda, Bahamas, Barbados, Mauritius, Saint Kitts och Nevis samt Seychellerna och för personer som reser i samband med lokal gränstrafik.

Sverige stöder de föreslagna ändringarna, tilläggen, i förordningen. Sverige kan även acceptera att viseringsplikt införs för medborgare i Bolivia och förslaget om viseringsfrihet för vissa länder och personkategorier. Sverige kommer att fortsätta att verka för att uppfylla det grundläggande målet för EU:s viseringspolitik, som är att upprätthålla en reglerad invandring byggd på enhetliga regler, och att samtidigt skapa förutsättningar för största möjliga öppenhet för besöksutbyte mellan länder.

Anf. 46 ORDFÖRANDEN:

Då kan jag konstatera att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i det här ärendet. Vi tackar statsrådet – för det var väl inga fler frågor?

2006/07:9

1 december

Anf. 47 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Tack så mycket för att jag fick komma hit!

Anf. 48 ORDFÖRANDEN:

Hjärtligt välkomna, justitieministern med medhjälpare! Vi konstaterar först att de A-punkter som finns på justitieministerns agenda lägger vi sist. Sedan börjar vi med en återrapportering, om det finns.

Anf. 49 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Just det. Får jag bara först säga att det är första gången som jag är i EU-nämnden i den här kapaciteten. Det ser nästan likadant ut. Jag ser fram emot ett gott samarbete och bra diskussioner tillsammans med er.

Jag börjar med återrapporteringen. Det handlar då om RIF-rådet den 5–6 oktober då man behandlade flera frågor som åter är aktuella på dagordningen. Det gäller halvtidsöversynen av Haagprogrammet, Schengens informationssystem, rambeslutet om överförande av dömda och byrån för grundläggande rättigheter.

Vidare antog RIF-rådet slutsatser om förstärkning av den södra yttre sjögränsen. Ministrarna diskuterade också frågan om ett direktiv om straffrättsliga åtgärder till skydd för immateriella rättigheter. Några medlemsstater och kommissionen ville fortsätta förhandlingarna medan Sverige och några andra föredrog att avvakta EG-domstolens kommande dom i målet om fartygsföreningar. Ordförandeskapet antog ingen definitiv slutsats utan överlät till det tyska ordförandeskapet att ta ställning till hur man ska hantera frågan framöver.

Jag återkommer sedan till flera av de frågor som var uppe på det här mötet.

Anf. 50 ORDFÖRANDEN:

Det finns inga frågor om återrapporteringen. Vi går då in på den första punkten.

Anf. 51 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Innan jag tar den första punkten skulle jag vilja informera om en del som har kommit de senaste dagarna. Jag vill också beklaga att inte alla dokument finns till hands – det är som vanligt i EU-sammanhang. Men så långt som det finns har ni i varje fall fått det.

Vi kommer att äta lunch på måndag. Då kommer EG-domstolens ordförande Vassilios Skouris att delta, och han ska informera om Luxemburgdomstolens förfarande vid förhandsavgöranden. Mer vet jag inte om den saken.

Dagen efter ska vi också äta lunch. Kommissionären Barnier kommer för att tala om civil krishantering. Och så väntar vi information om utfallet av ett seminarium i Helsingfors om människohandel med barn. Det

här är en del av EU:s handlingsplan mot människohandel, och den planen återkommer jag till i ett senare ärende.

I övrigt har vi fått information om att kommissionären Frattini vill ta upp frågan om våldsamma video- och dataspel som vänder sig till barn och ungdomar. Det här är i första hand en fråga för kulturministern, men i den kommenterade dagordningen redovisas en del av de åtgärder som är förväntade på området eller som vidtas. Och tydligen ska Frattini ordna någon konferens i det här ärendet under våren. Vi kommer naturligtvis att lyssna på vad han har att säga. Jag får återkomma om det. Men det kan vara bra att känna till att det kan dyka upp.

Dessutom förväntar vi oss att Tyskland kommer att informera om arbetet med det som kallas för Prümkonventionen. Ni vet säkert att det är ett samarbete mellan Tyskland, Frankrike, Spanien, Österrike och Beneluxländerna. Det syftar då till ett fördjupat samarbete för att bekämpa gränsöverskridande brottslighet och terrorism.

Jag ska bara säga om Prümkonventionen att det så här långt är 9 av 25 länder som har sagt att de vill vara med i det här samarbetet, som Prüm handlar om.

Prümkonventionen har lite olika delar. Det handlar om att förbättra informationsutbytet mellan staterna, där det handlar om att få tillgång till de olika ländernas dna-profiler, fingeravtryck och uppgifter i fordonsregistret. Det handlar också om information vid stora idrottsevenemang och på turistområdet. I konventionen finns det också ett längre gående regelverk vad gäller polissamarbete än vad vi har inom EU. Det finns också en del om dokumentrådgivare i samband med stora inflöden av asylsökande. Det är en ganska stor konvention, kan man säga.

Det här arbetet har man bedrivit vid sidan av EU, men det tyska ordförandeskapet har för avsikt att plocka in det i EU-arbetet när man tar över ordförandeskapet. Jag tycker därför att det är viktigt att EU-nämnden ändå känner till det hela.

Vi kommer att få information om detta, såvitt jag vet. Jag kan säga att jag för egen del tycker att det är intressant att se hur långt man har kommit. I några fall handlar det om frågor där EU har stått stilla. Regeringen har inte tagit ställning till hur Sverige ska förhålla sig till Prümkonventionen, utan vi kommer att studera innehållet, lyssna på vad man har att säga och se hur Tyskland kommer att lyfta fram frågan framöver. Men jag vill att EU-nämnden ska veta att det är ganska många länder som redan har förklarat att de är med och vill vara med, och det är bara de som får den fullödiga informationen.

Det här kommer att dyka upp på det här mötet. Jag tycker att det är hederligt att informera er om det. Men, som sagt, jag avser att lyssna. Sedan får vi återkomma när frågan är aktuell.

Detta var information vid sidan av agendan.

Anf. 52 ORDFÖRANDEN:

Tack för den informationen! Finns det någon ytterligare fråga om det? Om inte, går vi vidare till Haagprogrammet.!

Anf. 53 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Som ni vet antogs ett femårigt arbetsprogram för genomförande av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, det så kallade Haagprogrammet, 2004. Och det finns en handlingsplan för det genomförandet.

Under det finländska ordförandeskapet gör man en halvtidsutvärdering. Diskussionen har framför allt gällt mer övergripande frågor. Det som har tilldragit sig störst intresse handlar om ett effektivare beslutsfattande på tredjepelarsområdet, det vill säga det som gäller straffrättsligt samarbete och polissamarbete.

Man har diskuterat det här vid RIF-rådet i Tammerfors i september och vid RIF-rådet i oktober. Nu blir det ytterligare en debatt i det här ämnet och ett antagande av rådsslutsatser. Därefter går frågan vidare till Europeiska rådets möte i december.

Slutsatserna har diskuterats intensivt i Bryssel under den vecka som har varit, och ni har fått den senaste versionen. Man kan ju konstatera att slutsatserna är ganska försiktigt formulerade. Det är lite tråkigt, eftersom utvecklandet av det rättsliga och inrikes samarbetet går trögt.

På flera områden är ambitionen väldigt låg och kompromisserna rätt urvattnade. Vi ser till exempel problem med genomförandet av principen om ömsesidigt erkännande på det rättsliga området och med principen om tillgänglighet till information på polisområdet. Det framhålls nu också i slutsatserna, efter bland annat svenska påstötningar. Det görs också ett uttalande om behovet av en hög ambitionsnivå på samarbetsområdet. Det måste man nog säga ganska ofta om vi ska få någon förändring, och jag tycker att det är bra att man tydliggör att vi måste höja ambitionerna.

Om beslutsfattandet sägs att det inte alltid bidrar till ett effektivt arbete och att frågan ska övervägas vidare av Europeiska rådet. Skrivningen är, som ni hör, ganska försiktig. Man nämner varken det konstitutionella fördraget eller den så kallade passerellen, det som är möjligheten att med ett enkelt beslut flytta över tredje pelaren till första pelaren. Det här är naturligtvis ett medvetet val i ett väldigt känsligt politiskt läge. Stats- och regeringscheferna har nu bollen och får ta ställning till hur man ska arbeta vidare på det här området.

Från Sveriges sida har vi varit skeptiska till att använda passerellen, och den uppfattningen delar en stor grupp medlemsstater. Vi tycker att det är viktigare att man arbetar vidare med det konstitutionella fördraget, som ju ger ett komplett paket av åtgärder för att reformera RIF-samarbetet. Det här har man ju också sagt från riksdagen tidigare.

Sammanfattningsvis kan jag säga att jag är beredd att ställa mig bakom rådsslutsatserna.

Anf. 54 LENA OLSSON (v):

Jag skulle vilja fråga, under punkt 10, om det ska tolkas som att man utvidgar EG-domstolens kompetens. Och i så fall undrar jag hur det ställer sig med hänsyn till artikel 4 i fördraget.

Anf. 55 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Egentligen tror jag att Mikael Tollerz ska förklara det i stället för att det ska gå via mig. Då får ni ett riktigt svar på en gång.

Anf. 56 Departementsrådet MIKAEL TOLLERZ:

Det pågår ju ett reformarbete när det gäller EG-domstolen. Det som den här skrivningen, i det här papperet, framför allt tar sikte på är frågan om att korta ned tidsfristerna i domstolen, särskilt när det gäller förhandsavgöranden i EG-domstolen. Nationella domstolar kan ju begära förhandsavgöranden. Sedan stoppas då den nationella processen i väntan på EG-domstolens ställningstagande. Det tar väldigt lång tid i dag, och det är bland annat det som man nu håller på att arbeta med och som man uppmärksammar här i slutsatserna.

Anf. 57 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i ärendet.

Vi går vidare till punkt nr 5. Nej, det var en A-punkt. Vi tar den sedan.

Vi går vidare till punkt nr 6 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande.

Anf. 58 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Justitieutskottet har vid flera tidigare tillfällen fått information om det här beslutet, och jag tror att också EU-nämnden har fått det. Det är ett rambeslut som Sverige har tagit initiativ till. Syftet med förslaget är att effektivisera dagens handläggning av överförande. Med rambeslutet ska flera kunna överföras. Det kommer att gå betydligt snabbare än i dag och innebära kostnadsbesparingar för svensk kriminalvård.

Vid det här råds-mötet är målsättningen en politisk överenskommelse om hela rambeslutet. Några frågor återstår att komma överens om. Jag kan konstatera att det har varit besvärliga förhandlingar. Flera av de medlemsstater som skulle bli nettomottagare av dömda har stretat emot på olika sätt, och vi har varit mycket aktiva från svensk sida för att bevara förslaget i ett sådant skick att det ger ett verkligt mervärde.

Den första fråga som ska diskuteras är hur rambeslutet förhåller sig till olika personkategorier. Rambeslutet omfattar alla personer som dömts i en medlemsstat i EU. Det gäller oavsett nationalitet och hemvist. Den verkställande staten har bara skyldighet att ta emot egna medborgare som har hemvist där och egna medborgare som ska utvisas dit. Alla övriga fall är i princip frivilliga.

Sverige har hela tiden verkat för att en medlemsstat ska vara skyldig att ta emot alla personer som har stark anknytning dit. Den nuvarande lösningen når inte fullt så långt. I praktiken ryms de flesta och vanligaste överförandesituationerna inom det tvingande samarbetsområdet. Jag tycker att den kompromissen är en ganska bra avvägning.

Det finns ett förslag om att en medlemsstat ska kunna vägra överförande därför att den gärning som domen avser helt eller delvis har begåtts på den statens territorium. Sverige verkar för att den vägransgrunden ska tas bort, eller om det inte skulle gå, för att den ska bli så begränsad som möjligt. Det är svårt att se varför den behövs. Personen är redan dömd och mår bäst av att sitta av straffet i sitt hemland.

Det finns en medlemsstat som anser att en stat ska kunna vägra överförande när den staten anser att ett överförande inte främjar den dömdes

återanpassning. Det förslag som nu behandlas innehåller inte någon sådan vägransgrund.

Ordförandeskapet har i stället som en kompromiss i texterna betonat att domslandet noggrant måste överväga att ett överförande gynnar den dömdes återanpassning. Vi tycker att ordförandeskapet på ett bra sätt balanserar olika intressen och kommer att stödja det förslaget.

Slutligen ska det diskuteras vilka övergångsbestämmelser som ska gälla. Den övergångsregel som föreslås innebär att en medlemsstat kan välja att undanta domar som vunnit laga kraft före ett visst datum från rambeslutets tillämpning. Man får då använda gamla Europarådsregler på sådana domar. De medlemsstater som vill ha övergångsregler är främst de som har många utlandsdömda medborgare. Med den bestämmelsen räknar de med att hindra en anstormning av utlandsdömda i samband med att rambeslutet börjar tillämpas.

Jag tycker att ordförandeskapets förslag tillgodoser de problem som vissa stater kan ha när vi nu inför en ny ordning. Det är viktigt att rambeslutet börjar tillämpas så snart som möjligt. Vi bör akta oss för att vi inte under lång tid sitter med två parallella system.

Sammanfattningsvis tycker jag att rambeslutet ger ett bra mervärde i förhållande till dagens system. Det innebär ett snabbare förfarande med fasta tidsramar, tydligare regler och ett större mått av förutsebarhet.

Anf. 59 MARYAM YAZDANFAR (s):

Som tidigare nämndes hade vi en utmärkt dragning av detta i justiti-utskottet i går. Jag ställde då en fråga om de frihetsberövande straffen och harmonisering av dem i EU:s olika medlemsstater. Om man till exempel döms till ett frihetsberövande straff i Sverige som inte existerar i det mottagande landet, hur ska man förhålla sig då? Det var inte helt tydligt och klart, känner jag. Jag undrar om det finns ytterligare kommentarer till det.

Anf. 60 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Redan i dag kan den frågan uppkomma när vi överför dömda därför att det finns skillnader. Rambeslutet löser den problematiken ungefär likadant som vi löser det i dag. Utgångspunkten är att straffet ska verkställas som det är. Om straffet till längden är oförenligt med den verkställande statens lag får den staten anpassa straffet genom att ändra det till vad som är maxstraffet för motsvarande brott enligt den verkställande statens lag. Man kan tänka sig att länder som inte har livstidsstraff kan behöva ändra ett svenskt livstidsstraff till ett straff som är bestämt till ett visst antal år. Man kan alltså justera det i förhållande till det landets straff som ska genomföra det hela.

Om straffet till sin natur är oförenligt med den verkställande statens lag ska den verkställande staten anpassa straffet till närmast motsvarande påföljd enligt sin lag. Om straffet är en vårdpåföljd, till exempel rättspsykiatrisk vård, får den verkställande staten vägra att ta över straffet om man enligt sin lag inte har den påföljden och det inte går att anpassa den till motsvarande påföljd enligt den lagen. Om vi inte kan uppfylla en påföljd kan vi alltså vägra. Annars gör man det som är närmast, och så utgår man från det egna landets lag vid verkställigheten.

2006/07:9
1 december

Anf. 61 LENA OLSSON (v):

Jag vill börja med att för Vänsterpartiets räkning säga att vi absolut inte tycker att man ska få vägra att ta emot. Men vi kan se en fara i många av de här rättsliga frågorna, hur man försöker harmonisera lagstiftning och så vidare, och det kommer att bli detaljproblem.

Jag ser en fara med harmonisering. Det var lika på förra punkten, jag glömde att tala om det. Jag vill poängtera det här. Det här kommer att i förlängningen leda till en överstatlighet.

Anf. 62 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

I detta fall handlar det inte så mycket om harmonisering som om ett regelverk för hur man överför personer som är dömda enligt de nationella lagarna och hur man på det sättet kan få mer humanitet i kriminalvården. Det är viktigt att få genomföra påföljden så nära sitt hemland som det bara går.

I just det här fallet tycker jag kanske inte att det är relevant.

Anf. 63 MARYAM YAZDANFAR (s):

Bara en reflexion. Det som justitieministern talar om i dag handlar väldigt mycket om återanpassning, och det tycker jag är positivt. Däremot i det pm som vi har fått från Justitiedepartementet poängterar man nästan enbart de ekonomiska fördelarna eftersom vi har en obalans i antalet dömda i Sverige. Det kan uppfattas lite cyniskt.

Anf. 64 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag tror att båda sakerna är nämnda, men visst kan man prata mer om innehållet. Någonting som Sverige driver är de medborgerliga och rätts-säkerhetsinriktade aspekterna av de olika besluten. Men man kanske kunde ha sagt mer om det, och det finns mera att göra också.

Anf. 65 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i det här ärendet.

Vi går över till punkt 7 om rättssäkerhetsgarantier i brottmål i Europeiska unionen.

Anf. 66 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Först ska jag säga att det var besvärliga förhandlingar i den här frågan. Ett antal medlemsstater vill inte ha bindande EU-regler på området. De har ifrågasatt den rättsliga grunden och hävdar att det finns en risk för att en reglering skulle komma i strid med Europarådets människorättsarbete.

Sverige och andra medlemsstater menar i stället att det finns ett behov av att man inom EU går lite längre än Europarådet och specificerar vissa rättigheter som ska finnas i medlemsstaterna. Det rättsliga samarbetet inom EU är långtgående. Vi menar att för att det ska kunna utvecklas vidare måste vi kunna lita på varandras rättssystem och på att vissa grundläggande rättigheter för den enskilde är garanterade. EU kan inte bara bygga på repressiva åtgärder. Det måste finnas en balans där åtgärder till skydd för den enskilde kan vidtas.

Under det finska ordförandeskapet har vi diskuterat både ett bindande rambeslut och ett icke-bindande instrument om processuella rättigheter. Förslaget till rambeslut har under förhandlingarnas gång begränsats i förhållande till kommissionens ursprungsförslag. Det innehåller numera bestämmelser om rätten till information, rätten till rättsligt biträde och rätten till tolkning och översättning.

Det icke-bindande instrument, som är ett förslag från några medlemsstater, tar sikte på praktiska åtgärder. Av det skriftliga underlaget framgår att det finska ordförandeskapet nu har ställt en fråga till RIF-rådet. Ordförandeskapet vill att RIF-rådet ska godkänna att arbetet med ett bindande rambeslut fortsätter utan att utesluta att det samtidigt kan skapas någonting som tar sikte på praktiska åtgärder.

Det är en mycket viktig fråga eftersom det rör sig om själva grunden för det fortsatta arbetet. För att komma vidare i förhandlingarna är det viktigt att veta vilken form instrumentet ska ha. Vi anser att instrumentet ska vara bindande. Det har vi också framfört vid tidigare överläggningar med riksdagen. Vi hoppas att ordförandeskapet ska lyckas i sina strävanden att nå enighet i den frågan så att vi kan komma framåt i förhandlingarna. Jag tror att det är viktigt för utvecklingen på RIF-området över huvud taget att vi får positiva framsteg när det gäller individens rättigheter.

Anf. 67 JOHAN LINANDER (c):

Jag vill bara betona hur otroligt viktigt detta är. Det är beklagligt att det finns medlemsländer som motsätter sig alldeles självklara rättssäkerhetsgarantier, som vi ser det.

Jag har sagt tidigare i justitieutskottet att så länge man inte går med på att ge misstänkta medborgare vissa rättigheter måste man också fundera hur långt staterna ska gå. Vi har utlämningen, europeiska arresteringsordern, men det kommer fler frågor som vore bra om de genomfördes. Men det måste samtidigt skapas rättigheter för medborgarna så att man får en säker rättsprocess, som rätt till översättning, tolk och offentligt ombud. Det är en jätteviktig fråga att komma vidare med för att sedan kunna ta ytterligare steg i brottsbekämpning.

Anf. 68 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Vi är helt överens på den punkten. Jag tror att det här är en hjärtefråga för Sveriges riksdag över huvud taget.

Anf. 69 ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i det här ärendet.

Vi går vidare till ärende 8 som handlar om Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter.

Anf. 70 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Avsikten med behandlingen av EU:s byrå för grundläggande rättigheter är att nå en politisk överenskommelse om byrån i dess helhet. Först en kort bakgrund.

Europeiska rådet beslutade i december 2003 att mandatet för det europeiska centrumet för övervakning av rasism och främlingsfientlighet i Wien ska byggas ut till en byrå för grundläggande rättigheter. Tanken var att byrån skulle börja sitt arbete i januari 2007. Den svenska utgångspunkten har varit att undvika dubbelarbete med andra existerande MR-system, som Europarådet och FN, och att byrån ska tillföra ett verkligt mervärde.

För att byrån ska bli operativ i januari 2007 måste vi nu komma till avslut i förhandlingarna – det säger sig självt. Den svåraste fråga som återstår att lösa handlar om byråns kompetens under avdelning 6 i Fördraget om Europeiska unionen, alltså polisiärt och straffrättsligt samarbete.

Sverige har under förhandlingarna agerat för att byrån ska få kompetens under avdelning 6 Europafördraget, eftersom vi har tyckt att en byrå för grundläggande rättigheter som inte kan arbeta med polisiära och straffrättsliga frågor blir en halvmesyr. Ett tiotal medlemsstater delar Sveriges åsikt. Ungefär lika många har haft motsatt uppfattning.

Vi är nu i ett läge i förhandlingarna där vi måste försöka hitta en kompromiss. Det förslag som nu ligger på bordet innebär att institutionerna i medlemsstaterna frivilligt kan användas av byråns expertis också när det gäller polisiära och straffrättsliga frågor. Kompromissen innebär också att rådet åter ska ta ställning i frågan senast den 31 december 2009.

Det här är inte en fullgod lösning i mina ögon, men det är uppenbart att det inte går att komma längre i nuläget. Därför får vi återkomma i frågan under det svenska ordförandeskapet 2009 då den ju ska tas upp i en diskussion enligt det förslag som vi har på bordet.

En annan fråga handlar om byråns geografiska mandat. Här lutar det åt en kompromiss som innebär att byrån ska vara öppen för kandidatländerna som observatörer. De så kallade potentiella kandidatländerna ska kunna bjudas in att delta i byrån som observatörer om rådet fattar ett enhälligt beslut om det. Men byrån ska arbeta med bara frågor om grundläggande rättigheter i kandidatländerna och i de potentiella kandidatländerna när det anses nödvändigt för att de gradvis ska kunna anpassa sig till gemenskapsrätten. Även det är ett kompromissförslag som jag har för avsikt att acceptera.

Det finns också ett par mindre utestående frågor som man kan lämna åt sidan. Jag bedömer att det nu finns goda förutsättningar för en överenskommelse och att byrån därmed ska kunna börja sin verksamhet vid årsskiftet.

Anf. 71 MEHMET KAPLAN (mp):

Herr ordförande! En fråga i det pm som ministern läste upp gäller de så kallade potentiella kandidatländerna och att rådet måste fatta ett enhälligt beslut.

Vad är er bedömning när det gäller detta utifrån att *en* medlemsstat har problem med att inkludera dessa potentiella medlemsländer? Det är första frågan. Den andra frågan är: Vilken medlemsstat är det som har problem att inkludera dem och även kandidatländer?

Anf. 72 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag får be Lars Werkström att svara på det eftersom jag inte har varit på något möte än.

2006/07:9

1 december

Anf. 73 Departementsrådet LARS WERKSTRÖM:

Jag kan egentligen inte svara så mycket bättre på frågan än vad jag försökte att göra i går. Vad som egentligen ligger till grund för den skeptiska inställning som finns på vissa håll har nog, som jag tror att jag antydde i går, övervägande att göra med storpolitik snarare än med praktiska hänsyn och överväganden kring byråns verksamhet. Även om man kanske anför resursargument och annat finns det antagligen rätt så stora och tunga principiella problem med utvidgningens hastighet och annat som ligger bakom.

Anf. 74 MEHMET KAPLAN (kd):

Kan jag få höra en kvalificerad gissning över vilket land det är? Jag frågade samma sak i går och jag förväntade mig att det skulle tas reda på till i dag.

Anf. 75 ORDFÖRANDEN:

Jag vill påminna om att vi handlägger detta under sekretess, så sådant får inte vara ett hinder.

Anf. 76 Departementsrådet LARS WERKSTRÖM:

Det är >>> **Hemlig enligt 2 kap. 1 § sekretesslagen** <<<som är på tapeten i detta sammanhang.

Anf. 77 ORDFÖRANDEN:

Då finner jag att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i ärendet.

Eftersom ärende nr 9 är en A-punkt går vi vidare till ärende nr 10, Grundläggande rättigheter och medborgarskap.

Anf. 78 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Ärende nr 10 är struket.

Anf. 79 ORDFÖRANDEN:

Då stryker vi det och går vidare till ärende nr 12, Förstärkt förvaltning av Europeiska unionens södra sjögräns.

Anf. 80 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det är en informationspunkt. Jag ber att få hänvisa till det skriftliga materialet.

Anf. 81 MARYAM YAZDANFAR (s):

Vi hade en diskussion om arbetskraftsinvandring. Migrationen runt de södra sjögränserna rör sig främst om arbetskraftsinvandring.

Vi är lite nyfikna på justitieministerns syn på detta. Regeringen har öppnat för en diskussion om arbetskraftsinvandring till Sverige. Hur

kommer detta att påverka migrationsströmmarna vid södra sjögränserna i Europa?

Anf. 82 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det är inte en fråga som det ska samrådats om i EU-nämnden. Jag har ingen annan uppfattning än regeringen vad gäller arbetskraftsinvandringen.

När det gäller de södra sjögränserna, och det som är aktuellt i EU-sammanhang, är de kraftiga migrationsströmmarna och de väldiga humanitära bekymmer som vi har där en fråga om hur man på olika sätt ska hjälpa varandra för att hantera den situation som har varit. Det rör faktiskt inte regeringens inställning till arbetskraftsinvandring, så jag avstår från att kommentera det i EU-nämnden. Jag gör det gärna i ett annat sammanhang.

Anf. 83 CATHERINE PERSSON (s):

Vi hade tidigare statsrådet Billström här. Han har haft en del synpunkter på vilka polisiära insatser som man skulle kunna tänka sig i sammanhanget. Han hänvisade till justitieministern. Han är som sagt en i en hel regering.

Vilka bedömningar gör justitieministern när det gäller att utöka insatserna från humanitära till polisiära?

Anf. 84 Justitieminister BEATRICE ASK:

Vi väntar på information och en rapport från kommissionen om hur man ser på förstärkning och på vad som kan göras. Innan vi har fått det är det svårt att göra en riktig bedömning. Vår inställning är att vi i vart fall inte kan smita ifrån ansvaret att bidra till att se vad man kan göra.

Sveriges insatser har tidigare varit i första hand rent humanitära via FN-systemet. Det har varit en riktig linje, enligt min uppfattning. Men det är möjligt att det kan komma information och underlag som visar att man vill att vi ska göra något annat. Om vi får sådan information får vi pröva det då.

Det viktiga är att EU tar sitt ansvar för att försöka hantera den mycket besvärliga situationen. Människor i de här flyktingströmmarna dör. Det är ett lidande som är enormt. Även om det ligger långt härifrån har vi i Sverige ett ansvar att se hur vi kan bidra. Men vi har ännu inte fått något underlag om vad man tänker sig. Därför kan jag inte ge något besked om vad jag tänker göra åt saken.

Anf. 85 CATHERINE PERSSON (s):

Vi har inte någon annan åsikt än att vi måste göra vad vi kan. Sedan får vi fundera över på vilket vi ska bidra. Det som jag då vill förvissa mig om är att regeringen har för avsikt att återkomma till riksdagen i frågan, i alla fall till EU-nämnden. Det har nämligen varit svårt att få ett besked om detta tidigare.

Det är självklart. När vi får information och det finns anledning att diskutera hur Sverige ska agera och bidra utgår jag naturligtvis från att det blir ett ärende. Det brukar vara så.

Anf. 87 JOHAN LINANDER (c):

Det är inte sällsynt att Sverige skickar i väg både poliser och tullare för att hjälpa till med framför allt utbildningsinsatser för andra länders gränspolisstyrkor och tull. Min fråga är om det kan bli tänkbart att just i utbildningssyfte skicka i väg polisiära styrkor. Det skulle vara ett utmärkt sätt att jobba både för Kanarieöarna och för den afrikanska sidan för att förhindra migrationsströmmarna och för att få de stackars människor som flyr över havet att inte utsätta sig för risker.

Anf. 88 Justitieminister BEATRICE ASK:

Sverige har mycket bra kompetens som brukar användas i många sammanhang i utbildningssyfte. Jag utesluter inte någonting, men innan vi vet vad vi kan bidra med är det bra att få ett besked från EU om vad vi skulle kunna göra tillsammans. Jag utesluter inget utan kommer att pröva frågorna när det dyker upp ett underlag som vi kan hantera.

Anf. 89 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för den informationen och går vidare till ärende 13, som handlar om Schengen.

Anf. 90 Justitieminister BEATRICE ASK:

Under denna punkt finns ett paket med olika Schengenfrågor.

Först gäller det Schengenutvärderingen. De tio nya medlemsstaterna har under året varit föremål för olika utvärderingar, vilket inneburit att nationella experter har gjort inspektioner. Därefter har man producerat rapporter och slutsatser om detta som nu ska godkännas. Flera av medlemsstaterna har fått anmärkningar och kommer att få återbesök under början av nästa år. Kritiken handlar främst om kvaliteten på kontrollen av den yttre landgränsen och om att flygplatser ännu inte har byggts om så att de uppfyller Schengenstandard.

Jag stöder de rådsslutsatser som finns i den här delen och noterar särskilt att återbesök planeras i de fall där det har ansetts vara nödvändigt.

När det gäller SIS II har den tekniska utvecklingen varit besvärlig. Tidtabellen har ändrats, och slutdatum är nu juni 2008. Nyligen har förhandlingen av de tre rättsakterna avslutats. Rådet ska nu godkänna dessa. Det handlar om två förordningar och ett radsbeslut.

Sverige har lagt fram en parlamentarisk granskningsreservation mot radsbeslutet. Regeringen avser att före jul presentera riksdagen en proposition om att godkänna detta. Det innebär att rådet endast kan uppnå en politisk överenskommelse om radsbeslutet vid detta möte.

Frågan om SIS II har anmälts för riksdagen vid ett otal tillfällen. Vi är glada att man efter ett mödosamt förhandlingsarbete nu kan bekräfta att det finns en överenskommelse om hela SIS II-paketet.

Sedan finns det något som kallas SISone4all. Eftersom SIS II har blivit försenad med ungefär ett och ett halvt år, har Portugal presenterat ett

förslag som går ut på att de nya medlemsstaterna ska kunna anslutas till nuvarande SIS. Det är det som kallas SISone4all. Det är endast en övergångslösning i avvaktan på anslutningen till det nya som ska komma. Anslutningen till det nuvarande informationssystemet genom SISone4all ska enligt förslaget ske under hösten 2007. Förslaget har både för- och nackdelar. Rådet ska nu avgöra om arbetet ska fortsätta eller inte.

Fördelen med det portugisiska förslaget är att de nya medlemsstaterna kan anslutas till SIS redan under 2007, vilket är minst ett år tidigare än vad som annars skulle vara fallet. De nya medlemsstaterna förespråkar starkt den lösningen. Frågan har väldigt hög prioritet i de länderna och är kanske den viktigaste EU-frågan för dem just nu.

Nackdelarna med det portugisiska förslaget är att det innebär ökade kostnader och att SIS II riskerar att försenas.

Jag är ändå beredd att godkänna arbetet med det portugisiska förslaget, att man slutför det och att de nya medlemsstaterna kan anpassas till SIS på det sättet. Något annat är väl knappast möjligt att fatta beslut om. Jag tänker dock från svensk sida medverka till att det inte innebär förseningar. Det finns nämligen en hel del praktiska frågor som är utestående och som säkert kommer upp på mötet. Det är klart att det måste finnas ett mervärde med den här extrakrumeluren, om man får uttrycka sig så, för att detta ska vara vettigt att genomföra. Om det blir så försenat och så tekniskt komplicerat att det inte ger de nya medlemsstaterna något av värde måste det vägas mot kostnaderna, som tyvärr än så länge inte har redovisats för mig i alla fall. Men min grundinställning är att vi ska godkänna att man jobbar vidare med detta, för vi är naturligtvis angelägna om att de nya medlemsstaterna kommer med så snabbt som möjligt.

Den sista delen i paketet är borttagande av den inre gränskontrollen. Enligt den tidtabell som presenterats ska gränskontrollerna hävas i december 2007. Eventuellt kommer flygplatskontrollen att kunna hävas först i mars året därpå. En förutsättning för det är naturligtvis att de nya medlemsstaterna bedöms uppfylla de krav som uppställs i Schengenregelverket. För detta krävs ett enhälligt beslut i rådet.

Med detta sagt kan jag godkänna ett borttagande av den inre gränskontrollen under de förutsättningar och enligt den tidsplan som har presenterats.

Anf. 91 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Vi går nu vidare till ärende nr 16, som handlar om Europol.

Anf. 92 Justitieminister BEATRICE ASK:

Under året har Europols framtid diskuterats. Rådet godkände redan i juni slutsatserna om Europols framtid. Vid rådsmötet ska reviderade slutsatser och rekommendationer antas. Slutsatserna innebär bland annat att Europolkonventionen ska ersättas med ett rådsbeslut, så att det ska bli lättare att göra ändringar när förhållanden påkallar det. Jag stöder utkastet till rådsslutsatser och rekommendationer.

Anf. 93 LENA OLSSON (v):

Det står under punkt 5 att rådet ska besluta att Europolkonventionen ska upphävas. Menar man då att det är Europol's styrelse som ska ta över? Europolkonventionen vilar ju på ett enhällighetsbeslut och jag ser att det här finns en möjlighet att gå över till majoritetsbeslut.

2006/07:9

1 december

Anf. 94 Justitieminister BEATRICE ASK:

Nej, det har ingenting med det att göra. Detta ändrar inte det förhållandet. Vill Lars Werkström komplettera det jag säger?

Anf. 95 Departementsrådet LARS WERKSTRÖM:

Jag kan möjligen lägga till att det handlar om att övergå från konventionsformen till ett rådsbeslut. Orsaken till det är att det ska bli lättare att genomföra ändringar i regelverket kring Europol, men det innebär inte att man övergår till kvalificerad majoritet. Att ändra i en internationell konvention är väldigt omständligt och tar många år. Om man i stället tar det i form av ett rådsbeslut kan man ändra det genom ett enhälligt beslut i rådet i EU, vilket går mycket fortare, men det krävs fortfarande enhällighet.

Anf. 96 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i ärendet.

Vi går nu in på ärende 18 om terrorism.

Anf. 97 Justitieminister BEATRICE ASK:

I slutet av varje ordförandeskap är det praxis att RIF-rådet och sedan Europeiska rådet får en återrapportering om arbetet med att förebygga och bekämpa terrorism. Den här gången är det två återrapporteringar som är aktuella. Utöver den övergripande uppföljningen av EU:s strategi och handlingsplan mot terrorism ska vi få en första återrapportering om genomförandet av EU:s strategi och handlingsplan för att motverka rekrytering och radikaliserings.

En effektiv bekämpning av terrorism förutsätter inte bara brottsbekämpande insatser utan även åtgärder för att främja integrering, dialog runt ett effektivt internationellt samarbete. Det tycker jag kommer till uttryck på ett bra sätt i strategin mot rekrytering och radikaliserings.

Enligt handlingsplanen ska en årlig uppföljning ske. Strategin innehåller dock många åtgärder som är mycket långsiktiga. Konkreta resultat kan därför inte uppvisas på alla områden, och det är inte heller meningen. Medlemsstaten har full frihet att välja vilka åtgärder som är lämpliga med hänsyn till situationen i det egna landet.

För svensk del är det viktigt att påpeka att åtgärderna ska utformas så att de fullt ut respekterar fundamentala fri- och rättigheter. Jag har inga erinringar mot återrapporteringen.

Anf. 98 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i frågan.

Ärende 19 är en A-punkt, om jag har förstått det rätt. Hur är det med ärende 20?

Anf. 99 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det kommer att bli en informationspunkt på rådsmötet.

I december 2005 antog rådet den så kallade strategin för yttre förbindelser på RIF-området. Den första rapporten om genomförandet skulle lämnas efter ett år.

Ordförandeskapet ska nu informera rådet om rapporten över första årets aktiviteter när det gäller genomförandet av strategin för yttre förbindelser.

I rapporten läggs också principer och konkreta åtgärder för fortsatt genomförande fast. Avsikten är att nästa rapport om ungefär ett och ett halvt år ska göras gemensamt av kommissionen och rådssekretariatet.

Anf. 100 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för den informationen.

Vad har vi under punkt 21, Övriga frågor?

Anf. 101 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det finns en lägesrapport om rambeslut om bevisupptagning. Det är en informationspunkt. Det finns information om detta i ert skriftliga material.

Det finns också en lägesrapport om kommissionens arbete med europeisk avtalsrätt. Och även där hänvisar jag till skriftligt material. Och det är en informationspunkt.

Anf. 102 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för den informationen.

Vill statsrådet säga något om barns rättigheter? Den information som statsrådet gav kanske räcker. Har statsrådet något övrigt att säga?

Anf. 103 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Nej, jag har faktiskt inget mer att bidra med.

Anf. 104 ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi för det.

Har statsrådet något att säga om mötet i den gemensamma kommittén?

Anf. 105 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Dagordningen finns det inte mycket att säga om.

Först handlar det om förslaget om rådets rambeslut om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete.

I den preliminära dagordningen angavs att vissa artiklar i rambeslutet skulle diskuteras vid rådets möte. Men nu har ordförandeskapet valt att i stället bara lämna information om förhandlingsläget. Anledningen är att flera medlemsstater ansåg att frågorna behövde beredas mer. Jag tänkte ändå i korthet berätta något om förslaget.

Syftet med rambeslutet är att säkerställa skyddet av personuppgifter som behandlas inom ramen för det brottsbekämpande och straffrättsliga samarbetet i EU. För närvarande saknas ett sammanhållet instrument för dataskyddsbestämmelser inom tredje pelaren. Inom första pelaren styrs skyddet av personuppgifter av dataskyddsdirektivet.

Detta kommer för Sveriges vidkommande att påverka personuppgiftsbehandlingen hos bland andra polis, tullverk och kustbevakning.

Rambeslutets grundläggande bestämmelser motsvaras av vad som i dag gäller enligt svensk lagstiftning. Men det finns detaljerade hante-ringsregler i rambeslutet som kan förväntas kräva författningsändringar.

Vi har välkomnat förslaget och ser det som ett nödvändigt komple-ment till de förslag om informationsutbyte som har tagits fram under den senaste tiden. Det är viktigt att EU strävar efter en balans mellan brotts-bekämpande myndigheter och skydd för individens integritet. Vi var delvis inne på det tidigare.

Det är önskvärt att nuvarande och kommande instrument inom tredje pelaren får ett gemensamt dataskydd. Det skyddet bör ges en generell utformning och huvudsakligen vara inriktat på grundläggande principer för behandling av personuppgifter. En reglering som är för detaljerad riskerar att få stora konsekvenser för svenska myndigheters lösningar utan att man får något mervärde av det.

Frågan är alltså bara en informationspunkt än så länge, och vi kom-mer inte att behöva göra några ställningstaganden nu. Däremot kommer vi att få anledning att komma tillbaka till denna fråga när den så små-ningom ska diskuteras av ministerrådet.

Anf. 106 ORDFÖRANDEN:

Har statsrådet något att kommentera vad gäller A-punkterna?

Anf. 107 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Nej, jag kan bara hänvisa till det skriftliga materialet.

Anf. 108 CARINA OHLSSON (s):

Frågan om trafficking och prostitution finns med där. Det skulle vara bra om vi fick ett förtydligande när det gäller hur regeringen kommer att driva den. Kommer man att fortsätta att driva frågan om en kriminali-sering av köp av sexuella tjänster för att förebygga trafficking och prosti-tution?

Anf. 109 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Sverige har varit ganska aktivt när det gäller arbetet mot människo-handel och utifrån den handlingsplan mot människohandel som finns inom EU. Det kommer vi att vara även fortsättningsvis. Det finns en hel del saker att göra. Hur det kommer att se ut i detalj vågar jag inte svara på.

Det finska ordförandeskapet har nyligen lyft fram frågan genom att lägga fram ett dokument om genomförande av handlingsplanen, mer detaljerat vad som ska göras. Det har diskuterats under de senaste veck-orna. Bland annat har man sagt att ett expertorgan som kommissionen har tillsatt ska övervaka genomförandet av handlingsplanen. Det tror jag

är bra därför att man då får en bättre kontroll av att de åtgärder som finns i handlingsplanen genomförs. Då kan vi i bästa fall lyckas bättre med det som är avsikten med detta handlingsprogram. Frågan om människohandel är en stor och allvarlig fråga i Europa.

Men det finns säkert anledning för Sverige att återkomma med initiativ och annat. Men i dagsläget har jag inga sådana besked att ge. Vi arbetar med frågan mer utifrån vad vi ska komma med till riksdagen också.

Anf. 110 CARINA OHLSSON (s):

Jag skulle ändå vilja ha ett förtydligande av om man kommer att fortsätta på linjen att förespråka att prostitution ska kriminaliseras. Jag tycker att det är viktigt. Eller är det den frågan som Beatrice Ask vill avvakta med?

Anf. 111 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

När det gäller det som rör den europeiska nivån är vårt stora problem faktiskt att det är väldigt olika uppfattningar om prostitution över huvudet taget. Jag kan säga att Sverige är förhållandevis ensamt i många av dessa frågor.

Jag har ingen annan uppfattning än den tidigare regeringen om vikten av att arbeta med dessa frågor och försöka föra dem framåt. Men jag tycker att man ska erkänna att det inte är lätt.

Ni kanske kommer ihåg den diskussion som var inför idrottsevenemangen i Tyskland och resonemangen då. Då förstår man hur mycket det finns att göra. Jag tror att vi från svensk sida på den europeiska nivån har en väldigt enhetlig hållningslinje.

När det gäller hur vi i Sverige ska se på prostitution har vi tidigare haft lite olika uppfattningar. Men regeringen har inga avsikter att riva upp de regelverk som gäller, såvitt jag vet. Jag har inte frågat de andra partierna om lov. Men jag tror inte att något av dem heller har tänkt att vi ska riva upp dessa regler, utan vi följer noga de resultat som har uppnåtts.

Men på den europeiska nivån kommer vi att fortsätta att driva dessa frågor och se vad man kan göra, framför allt när det gäller att i praktiken genomföra den handlingsplan mot människohandel som ändå finns och också bidra med vad som kan göras för att förstärka och förbättra den. Det är otroligt viktigt.

Anf. 112 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen. Då är vi färdiga med agendan, och vi tackar justitieministern för en mycket initierad och engagerande föredragning här. Det märks att justitieministern har varit i EU-nämnden förr och suttit vid det här bordet och vet vad som krävs. Tack och en trevlig helg.

Anf. 113 ORDFÖRANDEN:

Då återupptar vi förhandlingarna.

Maud Olofsson ringde mig i går kväll och sade att hon var väldigt sjuk, och det hördes på rösten. Hon kan därför tyvärr inte komma. I hennes ställe kommer statssekreterare Jöran Hågglund.

Vi börjar med att kalla in statssekreteraren. Varsågod!

Då hälsar vi statssekreterare Hågglund med medarbetare välkomna. Vi ska nu gå in på och diskutera och samråda om konkurrenskraft. Finns det några A-punkter under denna punkt?

Anf. 114 Statssekreterare JÖRAN HÅGGLUND:

Herr ordförande! Vi har inte fått någon sådan lista ännu, så det kan vi inte svara på.

Anf. 115 ORDFÖRANDEN:

Okej. Har vi någon återrapportering?

Anf. 116 Statssekreterare JÖRAN HÅGGLUND:

Herr ordförande och ledamöter! Jag tänkte göra en väldigt kort återrapport från det senaste mötet i konkurrenskraftsrådet den 25 september. Som ni förmodligen känner till var varken näringsministern eller jag närvarande vid mötet. Ni har fått en skriftlig rapport, så jag ska fatta mig kort.

Den viktigaste punkten då var EU:s innovationsstrategi där rådet bekräftade behovet av att fokusera på ett begränsat antal områden. Rådet gav också ett stort stöd till en både utbuds- och efterfrågedriven innovationspolitik. Den innovationsstrategin kommer rådet att anta slutsatser om den 4 december, och det är också konkurrenskraftsrådets bidrag till hanteringen i Europeiska rådet senare i december.

Konkurrenskraftsrådet enades också om en gemensam ståndpunkt för direktivet om färdigförpackade varors nominella mängder.

Ministrarna diskuterade sedan den framtida inre marknadspolitiken, och där betonade medlemsstaterna vikten av tydliga bestämmelser och även av att bestämmelserna efterlevs. En väl fungerande inre marknad nämndes särskilt som nödvändig för att kunna konkurrera effektivt på den globala arenan, liksom för att parera en del av globaliseringens effekter.

Slutligen ska jag också nämna att rådet enades om en politisk överenskommelse avseende ett konsumentpolitiskt gemenskapsprogram för perioden 2007–2013.

Anf. 117 ORDFÖRANDEN:

Tack för den informationen. Finns det några frågor? Om inte går vi över på dagordningens punkt 3: Fastställande av en tullkodex för gemenskapen.

Anf. 118 Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND:

Låt mig bara inledningsvis nämna att det vid rådet den 4 december också blir en lunch där man kommer att hantera konkurrenskraft, klimatförändringar och energi. Beroende på näringsministerns hälsotillstånd får vi se vem av oss som kommer att delta i den lunchen.

Anf. 119 ORDFÖRANDEN:

Okej. Finns det några frågor om lunchen?

Anf. 120 CARINA OHLSSON (s):

Jag har en fråga som handlar om klimatfrågan. Det gäller utsläppsrätterna som har kommit oss till del under veckan. Jag undrar lite över motiveringen till att Sverige får en förhållandevis hög sänkning – det blir lite konstigt att säga så – och om det finns några kommentarer kring att vi ligger så pass mycket över snittet i förhållande till andra länder, till exempel Storbritannien.

Anf. 121 Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND:

Som regeringen har kommenterat var det naturligtvis en besvikelse att vi fick det här utfallet. Vi tycker att Sverige på ett bra sätt har motiverat de insatser vi gör och att vi borde ha haft en bättre tilldelning. Apropå lunchen på måndag förutsätter jag dock att det är precis den typen av diskussioner – utsläppsrätternas möjligheter – som kan vara spännande att följa: Hur sätter vi in EU:s samlade arbete, inte minst i fråga om utsläppsrätter, i ett mer globalt perspektiv?

Anf. 122 CARINA OHLSSON (s):

Jag tycker att det är jättebra att statssekreteraren säger att man kan ta upp även den typen av frågor. Kanske man då skulle kunna poängtera de åtgärder som den svenska basindustrin har gjort i jämförelse med andra länder. Vi är relativt sett ganska bra när det gäller att dra ned koldioxidutsläppen, och det vore därför bra om den frågan kom med.

Anf. 123 LEIF PAGROTSKY (s):

Jag skulle också vilja instämma i detta med den svenska basindustrins behov och insatser. Jag tror att det är viktigt på den här lunchen, om det nu är då som utsläppsrättsfördelning ska diskuteras ordentligt, att Sverige biter ifrån ordentligt – framför allt med uppmärksamhet på den fråga som var viktig sist, nämligen om de stora länderna får en gynnsammare behandling därför att de har större makt i Bryssel och kommissionen inte rår på dem medan sådana som vi, som har klarat vår hemläxa bättre än de, straffas för detta i stället för att belönas för att utrymme ska skapas för kommissionen att stryka de stora länderna medhårs. Det är oerhört viktigt att Sverige i sådana här sammanhang agerar med självförtroende

Anf. 124 ORDFÖRANDEN:

Har statssekreteraren någon ytterligare kommentar kring detta?

Anf. 125 Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND:

Ingen annan än att jag ska vara tydlig i den här delen och säga att lunchen i sig inte i detalj kommer att behandla fördelningen av utsläppsrätter. Det är dock klart att diskuterar man klimatförändringar och energifrågor liksom EU:s roll i ett globalt perspektiv finns det all anledning för Sverige att i alla sammanhang poängtera vad vi tycker om hur fördelningen har gått till. Det kommer vi också att göra.

Anf. 126 ORDFÖRANDEN:

Vi går in på agendan och ärende 3, Fastställande av en tullkodex för gemenskapen.

Anf. 127 Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND:

Ärendet gäller som sagt en ny förordning om gemenskapens tullkodex. Rådet kommer att ha en policydiskussion om tre övergripande frågor som jag tänkte nämna.

De första gäller två förenklingskoncept som kallas dels *single window*, dels centraliserad klarering. Båda gör det i praktiken mycket enklare – en operatör ska kunna hantera den redovisning som behövs när det gäller klarering. Sverige stöder bägge koncepten. De ligger helt i linje med det svenska arbetet med den förenkling av regelverket och modernisering av tullverksamheten som vi eftersträvar.

Det finns naturligtvis en del tekniska problem på vägen när man ska samordna och förenkla på det här sättet, och dessa är viktiga att reda ut. Vi tycker dock ändå att det är viktigt att arbetet med dessa två frågor fortsätter just för att komma vidare med förenklingar, inte minst gentemot näringslivet.

Den tredje frågan gäller vissa nationella restriktioner för tullombud, något som ett antal medlemsstater har, dock inte Sverige. Vi tycker att Sverige ska stödja arbetet med att ta bort dessa restriktioner och därmed förenkla proceduren med klareringen. De är diskriminerande och strider mot reglerna för den inre marknaden. Det är dock samma sak där: En liberalisering bör göras på ett sådant sätt att vi kan ta till vara yrkeskategorins kompetens också i fortsättningen.

Eventuellt kan Nederländerna under denna punkt komma att ta upp sitt förslag om vad de kallar *self-assessment*, det vill säga att godkända företag själva kan klarera och budgetera sin tullkostnad. Det är också ett intressant förenklingsförslag som Sverige är berett att stödja om det går att ta fram ett system som också säkrar hur uppbörden fungerar.

Anf. 128 LENA OLSSON (v):

Från Vänsterpartiet är vi positiva till detta. Men det kommer ju också att medföra kostnader när man ska införa det, och jag vill fråga hur dessa kommer att kompenseras.

Anf. 129 LEIF PAGROTSKY (s):

EU:s tullväsende är ju ett gammalt sorgebarn. EU ligger på 50-talsnivå när det gäller administration av tullen. Sverige tvingades vid EU-medlemskapet att backa decennier i byråkrati på grund av detta. När man läser de texter vi har fått märker man att dessa andas en rätt oambitiös attityd till EU:s reformarbete. Jag kan inte ens tydligt utläsa att det om fem år kommer att vara möjligt att ha en papperslös tullhantering. Det hade vi redan för tio år sedan i Sverige.

Den fråga jag känner när jag ser detta är inte om det är bra eller dåligt, om det är rätt färdriktning eller inte, utan om detta är ett meningsfullt arbete vad gäller ambitionsnivå. Vi ska hålla i minnet att Sverige är ett av de länder i EU där detta betyder mest eftersom vi har väldigt stor handel i förhållande till vår totala ekonomi och en väldigt stor handel med länder utanför EU. Därför är det vi som har mest att vinna på att detta blir bra.

Tullarna kostar i dag totalt sett mindre i kronor och ören att betala än vad de kostar i resurser att administrera. Jag skulle därför vilja höra om det är värt att stödja detta av det omvända skälet, att det är för fegt och att man kanske därför skulle markera det.

Anf. 130 Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND:

Herr ordförande! Eftersom detta egentligen är statsrådet Tolgfors fråga, kan jag överlämna svaret på detaljerna till Bertil Legnstedt?

Anf. 131 Kanslirådet BERTIL LEGNSTEDT:

Först hade vi frågan om kostnaderna. Vad gäller de aktuella koncept vi nu talar om i dag, *single window* och centraliserat klareringsförfarande, minskar de i princip kostnaderna för näringslivet och för tullmyndigheterna. Det är svårt att tala om kostnaderna för just de två koncepten. De ingår som integrerade delar i det förslag som kommissionen har lagt fram till en moderniserad tullagstiftning för gemenskapen. Det är självklart att det uppstår kostnader. De stora kostnaderna uppstår naturligtvis inte i och med att vi inför en ny tullagstiftning, men däremot uppstår stora kostnader om man inför begreppet e-tull, vilket vi alla vill.

Som har sagts tidigare ligger vi oerhört långt framme. Det finns många andra medlemsstater som ligger långt bakom oss. Men vi börjar inte från scratch. Våra datorsystem måste kanske anpassas. De kan vara lite omoderna redan i dag eftersom de har fungerat en ganska lång tid, och de måste ändå moderniseras. Man måste kanske ändra beroende på hur lagstiftningen kommer att se ut framöver. När den moderniserade tullkodexen så småningom kommer att träda i kraft kanske den kommer att kräva att man på något sätt anpassar datorsystemen. Det innebär självklart kostnader för både myndigheter och näringslivet. Samtidigt får man ta med i beräkningen att tullkodexen moderniseras, procedurerna förenklas och e-tull införs. Allt detta är saker som samtidigt minskar kostnaderna. Det blir en avvägning. Det pågår intensiva diskussioner för att försöka uppskatta vad det betyder kostnadsmässigt.

Sedan var det en fråga om det här är en tillräckligt ambitiös attityd med tanke på att vi ligger långt före och det finns andra som ligger väsentligt efter oss. Men vi tycker att man får göra bedömningen att Sveriges har en ambitiös attityd. Det finns en stor enighet i medlemskretsen

om att modernisera tullkodexen och att införa e-tull. Okej, man kan förstå att vissa medlemsstater har större svårigheter än vad vi har eftersom de ligger så pass långt efter. Men ändå uppfattar vi det som att det finns en stor enighet om att det här är den väg man ska gå, det vill säga modernisera lagstiftningen och införa e-tull.

2006/07:9
1 december

Anf. 132 LEIF PAGROTSKY (s):

Kan vi få ett rakt svar? Om det här genomförs, blir det enklare för Sverige? Eller blir vårt försprång på tio år i stället åtta år, de andra förbättrar lite men att det inte betyder någonting för de svenska företagen? Mitt intresse är att våra företags konkurrenskraft i världen ska bli bättre. Om det här bara innebär att det kan bli möjligt för några flera att använda elektronisk tullhantering i stället för papper med stämpel, sigill och bläckpenna är det inte värt något alls för våra företag.

Det framgår inte tydligt för mig av det här materialet att vi flyttar vår position framåt. Det flyttar sänkanivån framåt för EU. Om ett sådant arbete ska inledas är en självklar förutsättning för att stödja det att det innebär ett förbilligande och förenklande för våra företag också. Det ska vara kraftfullt och rejält. Utgångsläget är uruselt.

Anf. 133 ORDFÖRANDEN:

Jag tänkte att statssekreteraren eller kanslirådet ville kommentera den senaste frågan först.

Anf. 134 Kanslirådet Bertil Legnstedt:

Det är vår bedömning att det här i mycket hög grad gynnar de svenska företagen, inte bara de svenska myndigheterna utan också de svenska företagen. Vi har regelbundna kontakter med näringslivet, och de har en mycket positiv inställning till att man ska modernisera tullkodexen och införa förenklingskoncepten. Det är något som gynnar alla företag som sysslar med handel. Jag ser inte att det skulle vara något problem där.

Anf. 135 LENA OLSSON (v):

Ska jag tolka det så att när våra system ska anpassas att det blir fråga om en kompensation? Går det att förvänta något sådant? Är ditt svar att detta kommer att tjäna in långsiktigt?

Anf. 136 Kanslirådet BERTIL LEGNESTEDT:

Precis så. Svaret är ja. Det uppstår kostnader på kort sikt, men eftersom det gynnar näringslivet, konkurrenskraften och så vidare är det något man kommer att tjäna på i det långa loppet.

Anf. 137 ORDFÖRANDEN:

Framför allt kanske det gynnar EU, och det är väl också en god målsättning.

Jag konstaterar att det finns ett stöd för regeringens redovisade upplägg inför fortsatta förhandlingar i frågan.

Vi går vidare till punkt nr 4, som handlar om Lissabonstrategin och innovationspolitik.

Anf. 138 Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND:

Vid rådsmötet planerar det finska ordförandeskapet att det ska antas rådsslutsatser om att Europas konkurrenskraft kan stärkas. Det baserar man på ett meddelande från kommissionen den 13 september. Det innehåller tio åtgärder som bland annat handlar om strategier för immateriella rättigheter, etablerandet av ett European Institute of Technology, stärkt innovation i strukturfonder, antagande av statsstödsregler samt etablerandet av så kallade *lead markets*, exempelvis *eco-innovations* och innovativ upphandling.

Låt mig först säga att Sverige ställer sig i stort bakom ordförandeskapets slutsatser. Då skulle jag i dag särskilt vilja ta upp två områden. Det ena gäller patentfrågan. Där är det oerhört viktigt att EU kan föra den frågan framåt. I avvaktan på att man når en acceptabel överenskommelse om ett gemenskapspatent måste nuvarande tvistelösningssystem för patent i Europa förenklas. Då finns den så kallade Londonöverenskommelsen och EPLA, det vill säga European Patent Litigation Agreement, som enligt vår och näringslivets uppfattning erbjuder en sådan väg. Vi vill driva den processen framåt i riktning mot en sådan lösning.

Det andra jag tänkte ta upp gäller European Institute of Technology. Sverige accepterar det förslag som nu presenteras. Dock har inte kommissionen presenterat en acceptabel finansieringslösning. Tills man har klarat ut det kommer vi att förhålla oss lite avvaktande.

Anf. 139 KARIN GRANBOM (fp):

Jag skulle gärna vilja veta huvuddragen i vad kommissionen har kommit fram till och som Sverige stöder vad gäller European Institute of Technology. Det har talats om allt från ett institut som placeras på en plats i ett land till att arbeta i nätverk. Hur ser kommissionens förslag ut i stora drag, och vad är det Sverige stöder?

Anf. 140 LEIF PAGROTSKY (s):

Min fråga gäller också EIT. Jag blev förvånad när jag läste här att regeringen nu avser att stödja det här. Min åsikt är, och har varit i alla de sammanhang jag har företrätt Sveriges folk, att vara starkt emot. Detta är feltänkt. Det är en dålig idé. Den är svindyr. Allt pekar på att pengarna tas från riktig forskning. Det finns ingenting i detta som jag ser som gör att jag kan stödja den diffusa formulering som regeringen nu gav uttryck för att man behöver titta närmare på och är tveksam till.

Min åsikt är att Sverige bör vara kraftfullt emot detta. Det här är ytterligare en byråkratisk instans som förbrukar forskningsresurser i stället för att tillföra något mer. Grundidén var att detta ska finansieras ihop med näringslivet. Man gick med håven. Man tillsatte en kommitté för att samla in pengar. Slutsatsen blev noll cent i bidrag från näringslivet. Det var ett kvalitetsomdöme som bör lära den nuvarande svenska regeringen att det här är dödfött och att man bör ta ledningen i motståndet mot detta. Samla de andra skeptikerna runt bordet – de är många – till en kraftfull manifestation om att kommissionen ska sluta med det här feltänkta prestigeprojektet.

Det är inte bara Leif Pagrotskys åsikt utan det är vi socialdemokrater som tycker så.

Anf. 142 Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND:

Herr ordförande och ledamöter! Sverige och den svenska regeringen har, både denna och den tidigare, hela tiden frågan har diskuterats varit inne på det spår som Karin Granbom var inne på, det vill säga att om detta ska fungera måste det vara en nätverksbaserad satsning. Det måste tydligare få en inriktning som går mot att stödja innovationsforskning. Det har hela tiden varit utgångspunkten. Sedan kan detta framföras utifrån en kritisk ståndpunkt eller utifrån en mer konstruktiv ståndpunkt. Om detta ska komma till stånd är det de förutsättningarna som måste lösas.

Vi kan konstatera att den inriktningen presenteras nu, det vill säga en nätverkslösning. Det blir en tyngdpunkt på innovation, men det är fortfarande oklarheter kring finansieringen som vi tycker att man måste reda ut. Det är med de förutsättningarna som vi kommer att driva vår linje.

Anf. 143 LEIF PAGROTSKY (s):

Då finner jag att vi har olika åsikter i frågan. Dessutom är det som en kuriositet intressant att notera att i EU driver Sverige att forskningspengar ska användas till innovation. I den inhemska politiken drivs pengarna över till grundforskning, och anslagen till innovation krymper i förhållande till den budget som låg på bordet när regeringen tillträdde. Vinnova fick inte sina extra 100 miljoner. De var mer en kuriositet i marginalen.

Formuleringar om nätverk har funnits med från början. Men att administrera detta nätverk skulle kosta mycket pengar. Själva poängen med kommissionens förslag från början var att detta skulle vara stort, prestigefullt, flaggor, pukor och trumpeter – symbolvärde.

Europa har för många forskningsinstitutioner. Det behövs inte fler. Vi socialdemokrater tycker att den här institutionen ska bekämpas. Vi ska satsa på de institutioner vi har. Karolinska Institutet kan klara detta på det medicinska området utan att bygga ett nytt hus i en helt ny stad dit folk ska resa – kanske en stad utan flygplats. Wrocław är den stad som har diskuterats. Den flygplatsen har jag besökt, och den fungerar inte.

Säg nej – bestämt och kraftfullt. Många länder är tveksamma och vill inte riktigt sjunga ut eftersom de inte vill stöta sig med kommissionen. Vårt förslag är att Sverige bör ta ledningen, bilda en grupp, starta en kraftfull opinionsbildning mot detta. Det är feltänkt, och det kommer inte att flyga hur mycket modeord av typen nätverk man än bygger in i detta.

Anf. 144 LENA OLSSON (v):

Jag biträder i detta fall Socialdemokraternas ståndpunkt.

Anf. 145 ORDFÖRANDEN:

Jag vill påminna om att EU-nämnden gav statsministern sitt stöd inför Lahtisöverläggningarna i just den frågan.

Anf. 146 PER BOLUND (mp):

Även Miljöpartiet biträder den uppfattning som Socialdemokraterna har fört fram.

Jag vill lyfta fram en annan fråga som handlar om patent- och immaterialrätt. Där är vi skeptiska till delar av förslagen, nämligen att ta patent på genetiskt material och att ta patent på datakod som ingår som del i dataprogram.

Kommer regeringen att ifrågasätta några delar av det förslag som ligger eller säger man ja och amen till hela förslaget utan kritisk granskning?

Anf. 147 Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND:

Det är den svenska regeringens utgångspunkt att vi så långt det bara är möjligt ska agera i samarbetet i EU på ett konsekvent och kontinuerligt sätt. Dessutom har den nya regeringen också sagt att det är en viktig del att Sverige blir mer aktivt och blir en större del i att vara en del av kärnan i det europeiska samarbetet.

I frågan om forskningssatsningen fullföljer vi den linje som den tidigare regeringen drev när det gäller synpunkter på vilken inriktning forskningen ska genomföras med. Det är angeläget.

När det gäller frågan om huruvida regeringen satsar mer eller mindre på forskning vill jag bara säga att ytterligare en del som finns med under den här punkten handlar om strukturfonderna. Det är uppenbart i det första underlag vi nu kan se när det gäller strukturfondsprogrammen att väldigt stor koncentration sker kring innovativa miljöer och arbete för att stimulera forskning och samarbete mellan forskning och näringsliv runtom i landet. Det tror jag sammantaget kommer att göra att den del som vi satsar på behovsinriktad forskning kommer att vara kraftfull framöver.

När det gäller patentet skulle jag vilja överlämna den delen av svaret till Samuel Hägg.

Anf. 148 Ämnessakkunnige SAMUEL HÄGG:

De förhandlingar som är nu är i ett mycket tidigt stadium där det är fråga om att uttala sitt stöd för att gå vidare och hitta en domstolslösning för de europeiska patent som redan har beviljats. Det är fråga om att hitta ett mer kostnadseffektivt och rättssäkert system för de här tvisterna där det finns stora pengar att spara framför allt för företagen. Hur själva patentsystemet ska se ut och på vilka typer av uppfinningar man ska få patent är inte uppe till diskussion för tillfället. Det är möjligt att när de här förhandlingarna går längre och man börjar diskutera det materiella innehållet de här frågorna kan komma upp. Det blir då en fråga om utformning av patenterbarhetsvillkoren.

Anf. 149 LEIF PAGROTSKY (s):

Jag har en sakupplysning. Statssekreteraren sade att det här är bara att fullfölja den politik som Sveriges regering tidigare har följt. Då kan jag berätta att i konkurrenskraftsrådet är den mesiga attityd som statssekreteraren ger uttryck för en ny svensk attityd i den här frågan. Det har varit ett mycket tydligare ställningstagande från svensk sida, och det här uppfattar jag som en förändring av den svenska politiken.

Det har varit annorlunda i så måtto att från början har det här presenterats som en extremt diffus idé uppbyggd kring ett ord. Vår principiella inställning har varit tydlig, men eftersom det inte har gått att förstå vad det har betytt, och det inte har legat skarpa förslag på bordet så har ordvalet möjligen varit en smula annorlunda. Men det är en ny svensk politik att vara öppen för att stödja att pengar ska tas från EU:s snåla forskningsbudget för att lägga på den här typen av flum, att administrera nätverk på en ny ort. Jag kan berätta att stödet i konkurrenskraftsrådet för den här frågan kom från ett enda land när det var uppe sist. Det var Polen, och det var med skälet att de hade en fin ort som skulle funka bra, nämligen Wrocław där det fanns ett väldigt gammalt universitet. I övrigt var det som en liten hövlig nyfikenhet där man ställde frågor om hur det är tänkt med det ena eller det andra.

När det nu närmar sig skarpt beslutsläge är min åsikt att fullföljandet av den svenska skeptiska attityden innebär att man klart och tydligt tar ledningen i opinionsbildningen kring ett avslag. Forskningspengarna ska användas till forskning, inte till byråkrati och administration.

Anf. 150 Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND:

Jag ska väl inte bedöma vad, vem eller vilken som möjligen är mesig eller inte i frågan. Jag bara konstaterar att vid det informella mötet i Lah-tis var det här en del som Sverige fick väldigt starkt stöd för. Det är de synpunkter som har förts fram, att ska man samarbeta på forskningsområdet, vilket ju är bra, ska man göra det nätverksbaserat. Det finns en väldigt stor uppslutning kring det.

Anf. 151 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i det här ärendet.

Anf. 152 LEIF PAGROTSKY (s):

Jag tyckte att jag klart och tydligt försökte säga att vi socialdemokrater inte stöder det.

Anf. 153 ORDFÖRANDEN:

Men vi har ett ändrat majoritetsförhållande i nämnden sedan några månader.

Anf. 154 LEIF PAGROTSKY (s):

Jag tyckte ordföranden sade att nämnden var enig om att lämna det här bifallet.

Anf. 155 ORDFÖRANDEN:

Nej, men jag säger att sammanfattningsvis finner jag att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i denna fråga. Och det tror jag att det finns.

Då går vi till ärende nr 5, Bättre lagstiftning.

Anf. 156 Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND:

Herr ordförande! Vid mötet kommer kommissionen att presentera sitt regelförbättringspaket, och ordförandeskapet kommer utifrån det att presentera sin framstegsrapport. Sedan ska ministrarna diskutera och debattera frågorna vad gäller en förenkling av EU-lagstiftningen.

Kommissionen har föreslagit ett mål för minskning av administrativa bördor med 25 % till år 2012. Den svenska regeringen har ett mer offensivt förhållningssätt. Vi har sagt att vi vill minska företagens kostnader för hantering av regler med 25 % till 2010. Därför är det också viktigt att vi kan fullfölja det arbete som sker på EU-nivån utifrån den svenska strategin.

Vi anser att ett mål på EU-nivån liksom ett mål som vi har på den nationella nivån är nödvändigt för att komma vidare. Exakt hur det ska formuleras och hur det ska sättas kan man naturligtvis alltid diskutera och titta på. Jag tror också att det är en sådan sak när det gäller EU-nivån som vi har anledning att fundera lite vidare över. Vi har gett Nutek i uppdrag, eftersom de ansvarar för mätningar i Sverige, att analysera kommissionens förslag mer utifrån hur det skulle vara användbart i det svenska arbetet.

När det gäller förenkling av lagstiftningen är det oerhört viktigt att det jobbet fullföljs och genomförs med full kraft. Regeringen kommer inom kort att presentera arbetet med hur det svenska jobbet ska läggas upp. Vi kommer också i början på året att presentera handlingsplaner för hur vi mer aktivt går vidare i arbetet.

I dag är det så, när det gäller det europeiska samarbetet, att medbeslutandeprocessen ibland tar mellan tre och sju år. Det är alldeles för länge om man vill prata om modernisering av EU-rätten. Därför är det viktigt för den svenska regeringen att det här arbetet skyndsamt går vidare, också att vi prioriterar förenklingsförslagen politiskt, till exempel genom en bättre uppföljning.

Anf. 157 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns ett stöd för regeringens redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i denna fråga.

Har vi något på övriga frågor?

Anf. 158 LEIF PAGROTSKY (s):

Herr ordförande! Jag har en övrig fråga. Statssekreteraren var själv inne på den under det replikskifte vi hade för en liten stund sedan. I går presenterade regeringen en syn att Sverige ska tillhöra EU:s inre kärna. Det var kraftfullt demonstrerat genom en artikel i Dagens Nyheter av regeringens två föredragande statsråd i de här frågorna. Statssekreteraren var också inne på att vi nu ska tillhöra EU:s inre kärna.

Det är ju allmänt bekant att den inre marknaden, som är det som vi diskuterar i dag, är fundamental för EU-samarbetet, själva startpunkten för Romfördraget. Vi fick höra under EMU-folkomröstningen för ett par år sedan att det var själva basen för allting, navet kring vilket allting kretsar. Eftersom detta nu är första gången som regeringen träffar riksdagen i EU-frågor och det är så turligt att det råkar handla just om EU:s kärnverksamhet så skulle jag vilja veta vad det är regeringen avser att växla upp på inre marknadsområdet för att göra verklighet av det lite mer

diffusa, om jag får uttrycka mig så, som framgick av regeringens programförklaring i går. Jag tycker att det är tur att regeringen har det här snabba tillfället att presentera detta för Sveriges riksdag, redan dagen efter att denna ambitiösa programförklaring avgavs. Jag är väldigt nyfiken på att höra det svaret. Jag hoppas att det som sades under den förra punkten om EU:s inre kärna inte var tillräckligt och att det inte var rätt uppfattat. Men vi återkommer till det.

Anf. 159 ORDFÖRANDEN:

Det är egentligen en fråga för statsrådet.

Anf. 160 LEIF PAGROTSKY (s):

Nej, herr ordförande, det är en fråga mellan regering och riksdag. Detta är första gången regeringen på politiskt ansvarig nivå träffar riksdagen efter denna väldigt stora, väldigt viktiga programförklaring i går. Jag utgår från att den har vuxit fram som resultat av en ambitiös process, om den ska tas på allvar, och att därför regeringen kan informera riksdagen vid första lägenhet. Och det är det i dag.

Anf. 161 ORDFÖRANDEN:

Det är en intressant fråga naturligtvis. Vi kan också diskutera den när vi ska träffa Cecilia Malmström.

Anf. 162 Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND:

Herr ordförande! Låt mig ge ett kortfattat svar på en fråga som man kan diskutera väldigt länge naturligtvis. Först vill jag bara påminna om att när det gäller inremarknadsfrågorna i detalj så är det en fråga för statsrådet Tolgfors. Det är klart att det finns anledning på olika sätt för EU-nämnden att komma tillbaka till innehållet, inte minst när det gäller förändringar i inremarknadsfrågorna.

Men låt mig bara slå fast att den regering som Sverige har i dag, en regering som består av fyra partier, är gemensamt överens om att Sverige ska vara offensivt i det europeiska samarbetet, att vi ska nyttja det europeiska samarbetet på ett sådant sätt så att det ger fördelar för Sverige, stärker Sverige och Sveriges konkurrensförmåga men också Europas konkurrensförmåga i en globaliserad värld. Då handlar det om att stegvis utveckla och förbättra inremarknadsfrågorna, Europeiska unionens möjligheter att jobba mer aktivt när det gäller säkerhets- och fredsfrågor, och mycket mer. Det är det som vi menar när vi pratar om att Sverige ska vara en del i en inre kärna i det europeiska samarbetet som bidrar konstruktivt, är kritisk på rätta grunder när detta krävs men som också kan bidra till att vi hela tiden för samarbetet framåt och inte kanske fastnar i dogmatiska lösningar på hemmaplan utan också ser till att det är ett samarbete som gynnar Sverige och gynnar Europa på lång sikt. Det handlar också om att vi ska föra en debatt på hemmaplan som sätter in Sveriges roll i EU på ett mer offensivt sätt än vad som har gjorts under de senare åren. Det är det som vi menar med att delta i den inre kärnan. Sedan kommer vi stegvis att komma tillbaka till EU-nämnden och riksdagen med detaljer och förändringar i en lång rad olika förslag.

Anf. 163 ORDFÖRANDEN:

Vi har ju handelsministern här nästa gång, den 5. Då kan det också vara ett lämpligt tillfälle att ta upp de här frågorna.

Anf. 164 LEIF PAGROTSKY (s):

Jag föredrar att ta upp dem nu när frågan har aktualitet. Regeringen har ju valt tidpunkten att presentera sina väldigt stora ord just i går. Då är det lite konstigt att få höra att tiden inte är mogen för att resonera och informera om det. Sveriges folk blev informerat i går, och riksdagen har tillfälle till detta i dag. Men det som regeringen nu informerar om är såvitt jag kan finna inte någonting som någon svensk medborgare är emot. Det lät väldigt trivialt, om jag får uttrycka mig på det viset. Vi ska jobba i EU så att det tjänar Sverige och så att det tjänar Europa. Och det är bra för freden och ett antal andra saker. Men när jag var kritisk till frågan om EIT var attityden att vi ska tillhöra den inre kärnan, alltså måste vi vara konstruktiva. Alltså ska vi jamsa med det struntförslag som använder pengarna på byråkrati och ta bort resurser från områden som kan stärka Europas konkurrenskraft, till exempel forskning. Men då är att vara med i Europas inre kärna att vara med och medverka till ett sämre Europa, en sämre konkurrenskraft. Jag får inte det här att gå ihop. Jag hade hoppats att vi i dag på EU:s allra mest centrala område, den inre marknaden, skulle få besked om vad gårdagens flumartikel betyder lite mer konkret. Jag inser att det är dags att ge upp och att det inte blir mer än detta, allmänna fraser. Men jag beklagar det. Jag hade trott att gårdagens artikel var tecken på något ambitiösare.

Anf. 165 INGVAR SVENSSON (kd):

Herr ordförande! Jag vill betona att EU-nämnden inte är en arena för allmänpolitisk debatt. Det finns också möjlighet att ställa interpellationer och skriftliga frågor i riksdagen.

Anf. 166 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns ett stöd för regeringens redovisade upplägg inför fortsatta förhandlingar i denna fråga.

Då hade vi gått igenom statssekreterarens ärendelista. Statssekreteraren har inget ytterligare? Nej. Då tackar vi för den här genomgången och önskar er alla en trevlig helg.

Anf. 167 ORDFÖRANDEN:

Jag får hälsa statsrådet Sabuni med medhjälpare välkomna hit. Vi har ett enda ärende här, vad jag förstår, och det är på vår agenda ärende 6 om konsumentkreditavtal. Jag ger ordet direkt till statsrådet. Varsågod.

Anf. 168 Statsrådet NYAMKO SABUNI (fp):

Det handlar om rådets direktiv om harmonisering av konsumentkreditavtalet. Förslaget om konsumentkrediter på dagordningen utgår ifrån ett omarbetat förslag som kommissionen presenterade hösten 2005. Förslaget innehåller bland annat regler om marknadsföring, information till konsumenter, kreditprövning och återbetalning i förtid. Vidare föreslås också en ångerrätt för konsumenterna. Förslaget bygger i huvudsak på full harmonisering på området, men i vissa frågor kan medlemsstaterna behålla eller besluta om egna lösningar.

I går kom det besked om att man inte kommit överens om vad rådet skulle enas kring, vilket gör att det inför rådsmötet på måndag bedöms som omöjligt att komma överens om en politisk överenskommelse då det fortfarande finns många invändningar kvar i det liggande förslaget.

Det som nu kommer att ske på rådsmötet är att ordförandeskapet kommer att ge en lägesrapport. Vidare kommer kommissionen att få tillfälle att presentera sin bedömning av läget. Det tyska ordförandeskapet kommer nu att ta över frågan.

Vi tycker att det är synd att man inte kan fatta något beslut vid rådsmötet då vi i huvudsak är positivt inställda till förslaget.

Sverige har haft framgång i vissa frågor i förhandlingarna. Samtidigt har vi fått acceptera kompromisser i andra. Ett par exempel på framgångar handlar om krav på att den nominella räntesatsen ska beräknas som en årlig ränta. I det ursprungliga förslaget tillät man att räntan angavs för andra perioder än årsvis, vilket gör det väldigt komplicerat för konsumenterna att till exempel jämföra priserna. Ett annat exempel på framgång är att vi har fått igenom att vid köp av varor på kredit ska både kontantpris och totalkostnad anges i marknadsföring – detta för att konsumenterna ska kunna få tydlig information om vilken merkostnad krediten innebär.

På ett område har vi fått kompromissa, och det handlar om ångerrätten. Ångerrätt för konsumenten är ju i så fall ett nytt inslag i konsumentkreditreglering i Sverige. Fördelen med ångerrätt är att konsumenten får en andra chans att fundera på om han eller hon vill ingå avtalet. Sverige har i stället hänvisat till att det finns möjlighet till förtidsbetalning. Det är bara det att ångerrätten ju är gratis om man ångrar sig medan förtidsbetalning leder till att man eventuellt vid en bunden ränta måste ersätta näringsidkaren för de kostnader denne riskerar.

Direktivförslaget motsvarar inte i alla delar det som gäller enligt svensk rätt, men nackdelarna med att de svenska reglerna ändras något måste vägas mot de fördelar det innebär att reglerna harmoniseras för

hela den inre marknaden. Viktigast är att det inte blir ett försämrat konsumentskydd.

Det faktum att frågan nu inte kan avgöras på måndag vid det kommande rådsmötet innebär att Sverige nu fortfarande har en chans att driva frågan om möjligheten att kräva att den effektiva räntan ska anges i all marknadsföring utan att man för den skull ska få en massa annan information från marknadsföringen. Det är alltså den fråga som Sverige kommer att prioritera i kommande diskussioner.

Anf. 169 ORDFÖRANDEN:

Tack för den informationen!

Anf. 170 HILLEVI LARSSON (s):

Om det ändå finns oenighet på de här punkterna tycker jag att det är viktigt att vi då tar tillfället i akt och verkligen driver det här med den effektiva räntan. Konsekvensen blir ju annars att om vi vill informera konsumenterna om den effektiva räntan blir det en massa kringinformation som kan verka förvirrande för folk som inte är väldigt kunniga i de här frågorna, vilket genomsnittskonsumenten inte är. Alternativet är ju då att inte ange någonting alls, alltså varken den effektiva räntan eller kringinformationen.

Då tycker jag att om det ändå finns oenighet, låt oss då ta chansen att driva vår ståndpunkt. Om de andra vill ha igenom sina hjärtefrågor så driver vi det här. Det är ett bra tillfälle.

Anf. 171 Statsrådet NYAMKO SABUNI (fp):

Jag håller med Hillevi Larsson fullständigt, och det är de direktiv som vi kommer att ge till våra förhandlare. Vad det finns för chanser vet jag inte. Mina medhjälpare kanske kan göra en bedömning av det. Det är i alla fall precis den fråga vi kommer att driva.

Anf. 172 Kanslirådet SOPHIE NORDSTRÖM:

Det är i alla fall absolut inte utsiktslöst, såvitt vi bedömer.

Anf. 173 ORDFÖRANDEN:

Då finner jag att det finns ett stöd för regeringens redovisade upplägg inför fortsatta förhandlingar i denna fråga.

Hade vi något mera att ta upp med statsrådet?

Anf. 174 Statsrådet NYAMKO SABUNI (fp):

Det beror på. Det finns ett antal informationspunkter på dagordningen. Jag kan dra dem, men detta har ju också funnits att läsa på den kommenterade dagordningen.

Anf. 175 ORDFÖRANDEN:

Det gäller alltså det vi rubricerar som övriga frågor. Eftersom det inte är något speciellt statsrådet vill tillägga utöver den information som har funnits finner jag därmed att vi är färdiga för i dag. Jag önskar statsrådet med medarbetare en trevlig helg!

Anf. 176 Statsrådet NYAMKO SABUNI (fp):
Tack! Trevlig helg till er också!

2006/07:9
1 december

Innehållsförteckning

1 § Uppdaterat konvergensprogram för Sverige	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Finansminister ANDERS BORG (m)	1
Anf. 3 Statssekreterare PER JANSSON.....	1
Anf. 4 Finansminister ANDERS BORG (m)	3
Anf. 5 ORDFÖRANDEN	3
Anf. 6 SONIA KARLSSON (s)	3
Anf. 7 Finansminister ANDERS BORG (m)	4
Anf. 8 SONIA KARLSSON (s)	4
Anf. 9 Finansminister ANDERS BORG (m)	4
Anf. 10 LENA OLSSON (v).....	5
Anf. 11 Finansminister ANDERS BORG (m)	5
Anf. 12 CATHERINE PERSSON (s)	5
Anf. 13 Finansminister ANDERS BORG (m)	5
Anf. 14 CATHERINE PERSSON (s)	6
Anf. 15 CARINA OHLSSON (s).....	6
Anf. 16 KARIN PILSÄTER (fp)	6
Anf. 17 Finansminister ANDERS BORG (m)	6
Anf. 18 ORDFÖRANDEN	7
Anf. 19 Finansminister ANDERS BORG (m)	7
Anf. 20 ORDFÖRANDEN	7
2 § Rättsliga och inrikes frågor	8
Anf. 21 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 22 Försvarsminister MIKAEL ODENBERG (m)	8
Anf. 23 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	9
Anf. 24 Försvarsminister MIKAEL ODENBERG (m)	9
Anf. 25 ORDFÖRANDEN	10
Anf. 26 Försvarsminister MIKAEL ODENBERG (m)	10
Anf. 27 ORDFÖRANDEN	10
Anf. 28 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	10
Anf. 29 ORDFÖRANDEN	10
Anf. 30 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	10
Anf. 31 ORDFÖRANDEN	10
Anf. 32 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	10
Anf. 33 ORDFÖRANDEN	11
Anf. 34 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	11
Anf. 35 CATHERINE PERSSON (s)	11
Anf. 36 LENA OLSSON (v).....	12
Anf. 37 HILLEVI ENGSTRÖM (m)	12
Anf. 38 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	12
Anf. 39 CATHERINE PERSSON (s)	13
Anf. 40 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	13
Anf. 41 ORDFÖRANDEN	13
Anf. 42 LENA OLSSON (v).....	13
Anf. 43 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	14
Anf. 44 ORDFÖRANDEN	14
Anf. 45 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	14
Anf. 46 ORDFÖRANDEN	15
Anf. 47 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	15

Anf. 48	ORDFÖRANDEN.....	15
Anf. 49	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	15
Anf. 50	ORDFÖRANDEN.....	15
Anf. 51	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	15
Anf. 52	ORDFÖRANDEN.....	16
Anf. 53	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	17
Anf. 54	LENA OLSSON (v).....	17
Anf. 55	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	17
Anf. 56	Departementsrådet MIKAEL TOLLERZ.....	18
Anf. 57	ORDFÖRANDEN.....	18
Anf. 58	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	18
Anf. 59	MARYAM YAZDANFAR (s).....	19
Anf. 60	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	19
Anf. 61	LENA OLSSON (v).....	20
Anf. 62	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	20
Anf. 63	MARYAM YAZDANFAR (s).....	20
Anf. 64	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	20
Anf. 65	ORDFÖRANDEN.....	20
Anf. 66	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	20
Anf. 67	JOHAN LINANDER (c).....	21
Anf. 68	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	21
Anf. 69	ORDFÖRANDEN.....	21
Anf. 70	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	21
Anf. 71	MEHMET KAPLAN (mp).....	22
Anf. 72	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	23
Anf. 73	Departementsrådet LARS WERKSTRÖM	23
Anf. 74	MEHMET KAPLAN (kd).....	23
Anf. 75	ORDFÖRANDEN.....	23
Anf. 76	Departementsrådet LARS WERKSTRÖM	23
Anf. 77	ORDFÖRANDEN.....	23
Anf. 78	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	23
Anf. 79	ORDFÖRANDEN.....	23
Anf. 80	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	23
Anf. 81	MARYAM YAZDANFAR (s).....	23
Anf. 82	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	24
Anf. 83	CATHERINE PERSSON (s).....	24
Anf. 84	Justitieminister BEATRICE ASK	24
Anf. 85	CATHERINE PERSSON (s).....	24
Anf. 86	Justitieminister BEATRICE ASK	24
Anf. 87	JOHAN LINANDER (c).....	25
Anf. 88	Justitieminister BEATRICE ASK	25
Anf. 89	ORDFÖRANDEN.....	25
Anf. 90	Justitieminister BEATRICE ASK	25
Anf. 91	ORDFÖRANDEN.....	26
Anf. 92	Justitieminister BEATRICE ASK	26
Anf. 93	LENA OLSSON (v).....	26
Anf. 94	Justitieminister BEATRICE ASK	27
Anf. 95	Departementsrådet LARS WERKSTRÖM	27
Anf. 96	ORDFÖRANDEN.....	27
Anf. 97	Justitieminister BEATRICE ASK	27
Anf. 98	ORDFÖRANDEN.....	27

2006/07:9
1 december

Anf. 99	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	27
Anf. 100	ORDFÖRANDEN	28
Anf. 101	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	28
Anf. 102	ORDFÖRANDEN	28
Anf. 103	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	28
Anf. 104	ORDFÖRANDEN	28
Anf. 105	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	28
Anf. 106	ORDFÖRANDEN	29
Anf. 107	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	29
Anf. 108	CARINA OHLSSON (s)	29
Anf. 109	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	29
Anf. 110	CARINA OHLSSON (s)	30
Anf. 111	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	30
Anf. 112	ORDFÖRANDEN	30
3 §	Konkurrenskraft (inre marknaden, industri och forskning)	31
Anf. 113	ORDFÖRANDEN	31
Anf. 114	Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND	31
Anf. 115	ORDFÖRANDEN	31
Anf. 116	Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND	31
Anf. 117	ORDFÖRANDEN	32
Anf. 118	Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND	32
Anf. 119	ORDFÖRANDEN	32
Anf. 120	CARINA OHLSSON (s)	32
Anf. 121	Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND	32
Anf. 122	CARINA OHLSSON (s)	32
Anf. 123	LEIF PAGROTSKY (s)	32
Anf. 124	ORDFÖRANDEN	33
Anf. 125	Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND	33
Anf. 126	ORDFÖRANDEN	33
Anf. 127	Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND	33
Anf. 128	LENA OLSSON (v)	33
Anf. 129	LEIF PAGROTSKY (s)	34
Anf. 130	Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND	34
Anf. 131	Kanslirådet BERTIL LEGNESTEDT	34
Anf. 132	LEIF PAGROTSKY (s)	35
Anf. 133	ORDFÖRANDEN	35
Anf. 134	Kanslirådet Bertil Legnstedt	35
Anf. 135	LENA OLSSON (v)	35
Anf. 136	Kanslirådet BERTIL LEGNESTEDT	35
Anf. 137	ORDFÖRANDEN	35
Anf. 138	Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND	36
Anf. 139	KARIN GRANBOM (fp)	36
Anf. 140	LEIF PAGROTSKY (s)	36
Anf. 141	SUSANNE EBERSTEIN (s)	37
Anf. 142	Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND	37
Anf. 143	LEIF PAGROTSKY (s)	37
Anf. 144	LENA OLSSON (v)	37
Anf. 145	ORDFÖRANDEN	37
Anf. 146	PER BOLUND (mp)	38
Anf. 147	Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND	38

Anf. 148	Ämnessakkunnige SAMUEL HÄGG.....	38
Anf. 149	LEIF PAGROTSKY (s)	38
Anf. 150	Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND	39
Anf. 151	ORDFÖRANDEN.....	39
Anf. 152	LEIF PAGROTSKY (s)	39
Anf. 153	ORDFÖRANDEN.....	39
Anf. 154	LEIF PAGROTSKY (s)	39
Anf. 155	ORDFÖRANDEN.....	39
Anf. 156	Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND	40
Anf. 157	ORDFÖRANDEN.....	40
Anf. 158	LEIF PAGROTSKY (s)	40
Anf. 159	ORDFÖRANDEN.....	41
Anf. 160	LEIF PAGROTSKY (s)	41
Anf. 161	ORDFÖRANDEN.....	41
Anf. 162	Statssekreterare JÖRAN HÄGGLUND	41
Anf. 163	ORDFÖRANDEN.....	42
Anf. 164	LEIF PAGROTSKY (s)	42
Anf. 165	INGVAR SVENSSON (kd)	42
Anf. 166	ORDFÖRANDEN.....	42

2006/07:9

1 december

4 § Konkurrenskraft (inre marknaden, industri och

forskning)..... 43

Anf. 167	ORDFÖRANDEN.....	43
Anf. 168	Statsrådet NYAMKO SABUNI (fp).....	43
Anf. 169	ORDFÖRANDEN.....	44
Anf. 170	HILLEVI LARSSON (s).....	44
Anf. 171	Statsrådet NYAMKO SABUNI (fp).....	44
Anf. 172	Kanslirådet SOPHIE NORDSTRÖM.....	44
Anf. 173	ORDFÖRANDEN.....	44
Anf. 174	Statsrådet NYAMKO SABUNI (fp).....	44
Anf. 175	ORDFÖRANDEN.....	44
Anf. 176	Statsrådet NYAMKO SABUNI (fp).....	45